

Ürkütücü, ama araba kullanmaktan emniyetli!

Kosova; zannedildiğinden daha yakın bir ülke...

Kaşıgıranlıktan çiniciliğe...

'Şehri-ı Ayıntab-ı Cihan' ya da Gaziantep...

Müezzinlik aşk ve muhabbet işidir!

ALBARAKA TÜRK KATILIM BANKASI

2013 / SAYI 33

Bereket

Fahrettin Yahşi
Sektörün öncüsü
olmak için
çalışıyoruz...

Mehmet Ali VERÇİN

Genel Müdür Yardımcısı

Albaraka'da dönüşüm çalışmaları

Her zaman olduğu gibi dopdolu bir Bereket'le huzurlarınızdayız. 2013'ün bu ilk sayısında, geçtiğimiz yıl da başanlı çalışmalarını sürdüren ve yeni ataklar yapan Albaraka ile ilgili gelişmeleri yetkili bir ismin aktarmasının iyi olacağı düşüncesiyle, Genel Müdürümüz Fahrettin Yahşi ile geniş kapsamlı bir röportaj gerçekleştirdik.

Fahrettin Yahşi'nin, Albaraka'daki dönüşüm çalışmaları ile ilgili geniş bilgiler verdiği röportajını ilgiyle okuyacağınıza inanıyorum.

Toplumsal sorumluluklarımız olduğu bilinciyle gerçekleşmesine katkı sağladığımız faaliyetler arasında unutulmazlardan birisi olan Şeb-i Arus programı ile ilgili geniş haberimiz, katılanların hatırlaması, katılmayanların da ne kaçırdıklarını öğrenmeleri açısından önemli.

Gelişmiş ülkelerin ciddi problemlerinden birisi olmakla beraber yavaş yavaş bizim de kapımızı çalmakta olduğu için Sağlık Bakanlığı'nı harekete geçiren Obezite ile ilgili araştırma yazısı, meseleyi kavramak açısından okunması gereken bir yazı.

Denizin altında bulunan dünyanın birçok kişiyi heyecanlandırdığı ve bu sebeple birçok insanın dalgıçlık konusunda eğitim almayı istediği biliniyor. Uzmanlarının 'tehlikeli gibi gözükse de, trafikte araba kullanmaktan daha kolay' dedikleri Scuba Diving adı verilen bu spor dalı ile ilgili yazı, tam da konuyu merak edenler için.

Bankamız üst düzey yöneticilerinden ve Katılım Bankacılığı konusunda referans olarak alınan bir eserin sahibi olan Hüseyin Tunç'la yeni yayınlanan "Kayıp Renk" isimli romanı ve genel olarak romancılık üzerine

yaptığımız konuşmayı da, ilgiyle okuyacağınıza inanıyorum. Her sayımızda bir ilimizi tanıtmaya geleneğimiz sürüyor. Bu sayıda tanıtılan ilimiz olan Gaziantep'le ilgili yazıyı okuduktan sonra, her metrekaresi tarihi değerlerle dolu olmasının yanında muhteşem bir mutfak kültürüne de sahip olan bu ilimizi görmek arzusu duyacaksınız.

Sıkıntılı geçen bir sürecin ardından 2008 yılında bağımsızlığına kavuşan Kosova'yı tanıtan yazı için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. Mesafe olarak yakın olmanın yanında, kendinizi memleketinizde hissedebileceğiniz ülkelerden birisi Kosova. Özellikle de bazı şehirleri, Anadolu'nun herhangi bir kenti kadar bizden.

Bu sayıdaki geleneksel sanatlarımızla ilgili dosyanın konusu Çinicilik. Sahanın önde gelen isimlerinden birisi olan İsmail Yiğit'le yapılan konuşma, çinicilikle alakalı bilinmesi gereken hususlara ışık tutuyor.

Şehzadebaşı Camii minarelerinden namaza çağıran bir ses, yoldan geçenlerin çoğunun dikkatini çekiyor. Çünkü o sesin sahibi ezanı hakikaten çok güzel okuyor. Şehzadebaşı Camii Müezzini Oğuzhan Müftüoğlu ile yaptığımız röportaj, ezan ve onu güzel okuma konusunda dikkat çekici bilgileri içeriyor.

Senarist, yazar, televizyon programcısı ve öğretmen Tarık Tufan'la senarist kimliği, kitapları, radyo ve televizyon programları üzerine yaptığımız konuşma da sahifelerimiz arasında sizleri bekliyor.

Evet, başta da söylediğimiz gibi, 33. sayıda da dopdolu bir Bereket sunuyoruz sizlere.

Bir sonraki Bereket'te buluşana kadar hoşça kalın.

6

Fahrettin Yahşi:

**Sektörün öncüsü
olmak için çalışıyoruz...**

58

**Kosova; zannedildiğinden
daha yakın bir ülke...**

32

Kaşırganlıktan çiniciliğe...

Bereket

Ocak-Şubat-Mart 2013

Sahibi

Albaraka Türk Katılım Bankası
A.Ş. adına
Fahrettin Yahşi

Genel Yayın Yönetmeni

Mehmet Ali Verşin

Yazı İşleri Sorumlusu

Melikşah Utku

Editör

Ekrem Şahin

Yayın Kurulu

Nihat Boz
Temel Hazıroğlu
Bülent Taban
Turgut Simitçioğlu
M. Esfa Emek
Ayhan Keser
Hüseyin Tunç
Osman Çelebi
Ömer Lütfi Tama
Salih Uzun
Hasan Altundağ

Danışma Kurulu

Yalçın Öner
Osman Akyüz
Mitat Aktaş

Yapım Editörü

Ekrem Kızıtaş

Grafik Tasarım

Sevil Şener

Basım

Şan Ofset
Cendere Yolu No: 23
Ayazağa / İstanbul
Tel: 0212 289 24 24 Faks: 0212 289 07 87
Sertifika No: 12049

İçerik

Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım,
Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Nişancı Mahallesi Davutağa Caddesi
No:26/1 34050 Eyüp- İstanbul
T: 0212 613 11 00 F:0212 613 11 55

Yönetim

Saray Mahallesi Dr. Adnan
Büyükdenez Caddesi No: 6
34768 Ümraniye / İSTANBUL
Tel: 0216 666 01 01

e-mail

bereketdergisi@albarakaturk.com.tr
Üç ayda bir yayınlanır. Yerel, Süreli Dergi

13

Ekonomik göstergeler

14

Sarıkamış'ta şehit düşenler için yürüdük

20

'Şehr-i Ayıntab-ı Cihan' ya da Gaziantep...

26

Hüseyin Tunç'la 'Kayıp Renk' kitabı üzerine...

28

Ömer Lütfi Tama
"Bireysel Emeklilik Sistemi"

30

Şeb-i Arus Töreni ve Albaraka sponsorluğu

38

Tablet teknolojisi ve geleceği

40

Ürkütücü, ama araba kullanmaktan emniyetli!.. Scuba Diving- Dalgıçlık

43

Annem aynamdı...

46

Obeziteye karşı savaş ilan edildi...

48

Müezzinlik aşk ve muhabbet işidir!

52

Kitaplık

Fahrettin YAHŞI

Genel Müdür

Geçip giden bir yılın ardından...

Yeni bir yıla girmek, çoğu insan için bir yıl daha yaşlanmanın yanında eski yılın takvim yapraklarının bitip yenisine başlanması olayıdır. Ama kurumlar açısından yeni bir yıl, çok daha değişik manalara gelir.

Yeni bir yıl, kurumlarda ve özellikle de bankacılıkta, geride bırakılan yıllarla alakalı zorlu bir değerlendirme demektir. Geçip giden yıla yönelik olarak bir yıl öncesinden yapılan alternatif hesaplar, çeşitli ihtimallere bağlı beklentiler, ümitler, tahminler ve nihayet olup bitmiş her şeyin ardından kocaman bir yılda yaşananların gözden geçirilmesi.

Geçen yılı değerlendirir, hesaplamalarınızın ne kadarının tuttuğunu, beklentilerinizin ne kadarının gerçekleştiğini ve hangi konularda ne gibi değişiklikler olduğunu tespit eder ve bir başka zorlu çalışmanın eseri olarak ortaya koyduğunuz yeni yıllara alakalı hedeflerinizi, bir de bu açıdan değerlendirirsiniz.

Özellikle de köklü dönüşüm adımları atmış olduğumuz bir yılın sona eriş ve sürecin devamının yaşanacağı yeni bir yıla giriyor olmamız hasebiyle, bu günler Albaraka mensupları açısından çok daha değişik manalar ifade ediyor.

Faizsiz bankacılık ilkelerinden ve tabii ki kaliteli hizmet prensiplerinden zerre kadar taviz vermeden; kurum kârlılığı yanında, birikimlerini bize emanet eden müşterilerimize en yüksek kâr payını sağlayabilmek, hizmet kalemlerinde çeşitlilik, şube ve çalışan sayımızı artırmak, zaten rutinimiz olduğunu düşündüğümüz şeylerdi. Bunları geliştirerek sürdürürken, bir ilke de imza attık ve ilk yurt dışı şubemiz olan Kuzey Irak - Erbil şubemizi de faaliyete soktuk. Stratejik konumumuzu gözden geçirmekten başlayıp, müşteri memnuniyetini daha yukarılara nasıl çıkarabileceğimizi sorgulamaya kadar hemen her konuda kapsamlı bir dönüşümü hedefleyen Simurg ismini verdiğimiz program, geçtiğimiz yılın başarılı geçmesinin en önemli sebeplerinden birisiydi belki de.

Simurg oldukça önem verdiğimiz, müşteri odaklı bir program. Bu sebeple geçtiğimiz yıl içerisinde Albaraka'nın bütün çalışanlarını bir araya toplayarak, dönüşümü sahiplenmelerini temin için; neyi hedeflediğimizi, stratejik hedeflerimizin ne olduğunu, buna ulaşmak için neler yapmamız gerektiğini

hepsine anlattık. Şimdiye kadar yaşadıklarımızdan, çalışanlarımızın konuyu kavradıklarını ve çok iyi bir uyum gösterdiklerini anlıyoruz. Simurg'la ilgili sürecin bundan sonrasının da aynı başarıyla süreceğine ve böylelikle gerek bizler ve gerekse müşterilerimiz açısından çok faydalı olacağına inanıyoruz.

Çalışanlarımızı daha mükemmel hale getirmek, ürün gamını geliştirip müşterilerin daha fazla ihtiyacına cevap verebilmek, hisse bazında şirket değerini artırmak, teknolojik altyapı ve marka bilinirliğini daha ileri bir noktaya taşımak konusundaki çabalarımız geçtiğimiz yıl itibarıyla arzu edildiği gibi gerçekleşti ve Albaraka, her zaman olduğu gibi, kendi alanında öncü olmayı sürdürdü.

Çalışmalarımızın yoğunluğuna rağmen, içinde yaşadığımız topluma yönelik sosyal görevlerimizi de ihmal etmedik ve geçen yıl, gerek doğrudan faaliyetlerimiz ve gerekse sponsorluklarımızla, bu konuda da çıtayı daha yükseğe taşıdık.

Geride bıraktığımız yıl, bu konuda kriter olarak bilinen hemen bütün hususlar açısından, Albaraka açısından beklentilerin büyük ölçüde gerçekleştiği başarılı bir yıl oldu. Dahası, 2013'te daha iyisini gerçekleştirebileceğimize dair, bizlere ümitler veren bir yıldır 2012.

Albaraka'nın 'Dünyanın En İyi Katılım Bankası' olması konusundaki kararlılığımız, geçtiğimiz yılda attığımız adımlara damgasını vurduğu gibi, yolumuza bu yıl da aynı şekilde devam etmemiz gerektiğinin işaretlerini verdi bizlere.

Diğer önemli hedeflerimizden birisi olan 2015'te 200 şube, 5 bin personele ulaşmak ve bununla birlikte Türkiye'deki orta ölçekli bankalar kategorisinde yerimizi alabilmek konusunda, daha önceki yıllarda olduğu gibi geçtiğimiz yıl da yüz ağartıcı sonuçlar aldık.

Albaraka, bütün çalışanları ve her birini ailemizin bir ferdi gibi kabul ettiğimiz müşterilerimizle birlikte, tıpkı Türkiye gibi daha güzel günlere doğru yolculuğunu sürdürüyor; temel ilkelerinden zerre kadar taviz vermeden ve her geçen gün daha gelişerek.

2013, geçtiğimiz yıldan daha iyi bir yıl olacak

Albaraka Genel Müdürü
Fahrettin YAHŞI

Sektörün öncüsü olmak için çalışıyoruz...

2012'yi Albaraka'nın hedefleri ve beklentileri açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hem kendi hedeflerimiz hem de bankacılık sektörü ile karşılaştırdığımızda 2012, bankamız için başarılı bir yıl oldu. Aktiflerimizde %18 ile bankacılık sektörünün üzerinde bir büyüme gerçekleşti. Geçen yıl gerçekleştirdiğimiz bu başarının, bizim için sadece bir rakam olmasının ötesinde bir anlamı ve önemi var. Biliyorsunuz, 2012 başında bankamızda Simurg adını verdiğimiz kapsamlı bir dönüşüm programı başlattık. Bu çerçevede bir yan-

dan stratejik konumumuzu gözden geçirirken, bir yandan da müşterilerimizin memnuniyetini nasıl daha üst seviyelere çıkarabileceğimiz sorusunun cevabını arıyor, buna uygun düzenlemeler gerçekleştiriyoruz.

Albaraka Türk, bir finans kurumu olmasının yanında, bugüne kadar gerçekleştirdiği, desteklediği projelerle, sosyal ve kültürel alanlarda da faaliyet gösteren bir kurum niteliği kazandı. Özellikle hat sanatına verdiği destek, duvar takvimlerimiz, ilköğretim öğrencilerini hedefleyerek yayımladığımız kitaplar, bilimsel ve

Hedefimiz,

kaliteden taviz vermeden büyümek!..

kültürel nitelikli çok sayıda toplantıya verdiğimiz destek ile 2012 yılında da bankamız, kültürel varlığımızın seviyesinin yükselmesine katkılarını sürdürdü.

2013'le ilgili hedef ve beklentileriniz nelerdir?

2013 yılında aktif kalitemizi bozmadan bilançomuzu büyütmeyi ve reel sektöre katkımızı sürdürmeyi planlamaktayız. Aktif toplamı ve krediler kaleminde %20 civarında bir büyüme bekliyoruz. Toplanan fonlar tarafında da %15'in üzerinde bir büyüme hedefimiz var. Kârlılık tarafında ortalama öz kaynak kârlılığımızı %17'nin üzerinde tutmayı hedefliyoruz.

Albaraka Türk'ün gelişmeye yönelik çalışmaları ile grubun diğer kuruluşları arasında seçkin bir yeri olduğu ve birçok çalışmasının örnek alındığı biliniyor. Öncülük hâli devam ediyor mu?

Albaraka Türk olarak, merkezi Bahreyn'de bulunan, 13 ülkede 11 banka ve 2 temsilcilikten oluşan ve dünyanın önde gelen faizsiz bankacılık kuruluşlarından olan Albaraka Bankacılık Grubu'nun en büyük bankası konumundayız.

Albaraka Türk olarak, Türkiye katılım bankacılığı sektörünün kurucu aktörlerinden birisiyiz. İş dünyası değişime açık dinamik bir olgu. Grup içerisindeki banka yöneticileriyle biraraya geldiğimizde hepimiz karşılıklı olarak birbirimizden çok şey öğreniyoruz. Bu toplantılarda kardeş kuruluşlar bizim süreçlerimizden, üzerinde düşünülmeğe değer ne kadar çok şey bulabilirlerse biz bundan o kadar mutlu olacağız. Bu bağlamda sadece grubumuz içinde değil, sektörümüzde de takip edilmeğe değer iyi şeyler yapmanın peşindeyiz.

2013 yılında aktif kalitemizi bozmadan bilançomuzu büyütmeyi ve reel sektöre katkımızı sürdürmeyi planlamaktayız. Aktif toplamı ve krediler kaleminde %20 civarında bir büyüme bekliyoruz. Toplanan fonlar tarafında da %15'in üzerinde bir büyüme hedefimiz var. Kârlılık tarafında ortalama öz kaynak kârlılığımızı %17'nin üzerinde tutmayı hedefliyoruz.

Geçtiğimiz yıl 450 milyon dolarlık bir sendikasyon kredisi sağladınız. Önümüzdeki yıl için de böyle bir hedef var mı? Bu kredinin Albaraka ve ülkemiz açısından önemi nedir?

Albaraka Türk olarak, 2011 yılında 350 milyon dolar olarak aldığımız sektörün en büyük murabaha sendikasyon kredisini, 2012'de yine sektörün en büyük rakamı olarak, 450 milyon dolara yükselttik. Standard Chartered Bank, Emirates NBD, ABC Islamic Bank, Noor Islamic Bank'ın yanında Al Hilal Bank ve Bank Islam Brunei bankalarının liderliğinde, 1 yıl vadeli, 16 ülkeden 32 bankanın katılımı ile sağlanan bu murabaha sendikasyon kredisi, aynı zamanda sektörün bu zamana kadar temin ettiği en büyük murabaha sendikasyon kredisi niteliği taşıyor. Albaraka Türk olarak 2010 yılından bu yana yurtdışından sağladığımız ve Türk ekonomisinin kullanımına sunduğumuz kredilerin toplamı 1 milyar USD'ı aşmış bulunuyor. 2013 yılında ise uluslararası piyasalardan temin ettiğimiz murabaha sendikasyon kredisini ülkemizin notunun da artmasının katkısıyla daha düşük maliyetle yenilemeyi planlıyoruz.

Sukuk, katılım bankaları açısından ümit verici bir enstrüman olarak gözüküyor. Bu konuyla alakalı gelişmeler ne durumda?

Katılım bankacılığının Türk finans sistemindeki payı istikrarlı bir şekilde geliyor. Daha fazla gelişebilmeleleri için kaynak bulmaya ihtiyaçları var. Büyümenin anahtarı kaynak bulmakla ilgili. Bu açıdan 'sukuk' işlemleri özellikle katılım bankacılığı açısından oldukça uygun nitelikte. Sukuk sertifikasının sektöre, kaynak hacmini genişletmenin yanında diğer önemli bir katkısı da, uzun süreli bir kaynak olması nedeniyle, toplanan fonlar ile kullanılan fonlar arasındaki vade dengesinin sağlanması olacak. Albaraka Türk olarak biz de bankamıza alternatif kaynak sağlamak amacıyla önümüzdeki dönemde kira sertifikası (sukuk) ihraç etmeyi planlamaktayız.

Bireysel Emeklilik Sistemi de yeni alanlardan birisi ve bu yıl primlere devletin de katkısı söz konusu. BES, katılım bankacılığı açısından uygun bir enstrüman mı ve Albaraka bu konuya ağırlık vermek niyetinde mi?

Mevzuatta yapılan son düzenleme ile portföylerdeki GES'lerin, sukuk sertifikası ile değiştirilme imkânı doğdu. Biz de portföyümüzdeki tüm GES'leri tasfiye ettik. Bu niteliğiyle BES katılım bankacılığı açısından tartışmasız uygun bir ürün. Daha önce devlet desteği sadece vergi iadesinden faydalanan kesimle sınırlı idi. Yeni düzenlemede 18 yaşını dolduran herkes çalışıp çalışmadığına bakılmaksızın devlet desteğinden yararlanacak. Kıyaslamalı olarak bakıldığında BES şu anda ülkemizde

getirisi en yüksek yatırım araçlarından birisi haline geldi. Biz de bir ürün olarak BES'i önemli buluyor, önümüzdeki dönemde bireysel portföyümüz içindeki ağırlığının artmasını hedefliyoruz.

Ülkemizin önde gelen katılım bankalarından birinin genel müdürü olarak ekonominin genel seyri hakkında neler düşünüyorsunuz?

Bu yıl genişlemeci para politikaları ve düşük faiz ortamı sayesinde ekonominin geçtiğimiz yıldan daha iyi bir performans göstereceğine inanıyorum. Euro bölgesi kaynaklı problemlerin bir miktar düzelmesiyle birlikte Türkiye ekonomisi açısından 2013 yılında %4,5-5'lik bir GSYH büyümesi çok rahat bir şekilde başarılacaktır. Ayrıca, ülke kredi notumuzun artması da ilerleyen dönemlerde yurt dışından gelecek yatırımların ivme kazanmasını sağlayacaktır. Bu iyimser hava ile birlikte, ülkemizin çözmesi gereken önemli meseleleri de bulunmaktadır. Enerjiye olan bağımlılığımız ekonomimizi kırılgan bir hale getirmektedir. Petrol fiyatlarında yurt dışında yaşanacak siyasi riskler nedeniyle gelebilecek beklenmeyen bir artış, ülke ekonomimizi, başta fiyat istikrarı kanalından olmak üzere, birçok alanda olumsuz etkileyebilmektedir. Ayrıca, önde gelen merkez bankalarının piyasalara verdikleri sınırsız likidite de bir risk olarak önümüzde durmaktadır. Bununla birlikte TCMB'nin başta ROK olmak üzere uyguladığı etkin politika araçları enflasyonun gelecek yıl %5,5-6 civarında olacağı beklentimizi desteklemektedir. Döviz kuru tarafına baktığımızda, TL'de aşırı bir değer kazanmanın Merkez Bankası tarafından istenmediğini görmekteyiz. Dolar/TL kurunun bu yıl 1,75-1,80 seviyelerinde dalgalanacağını bekliyorum.

Türk bankacılık sektörü ülke ekonomimiz açısından en önemli sektörlerin başında gelmektedir. Genellikle bankacılık sektörü ülke ekonomisinin gösterdiği büyümenin 3-4 katı kadar bir aktif büyümesi gerçekleştirmektedir. Bu yıl bankacılık sektörü büyümeye devam edecek, ama, kârlılığın geçtiğimiz seneki kadar olmayacağını söyleyebilirim. Faizlerdeki gerileme marjlar üzerinde bir miktar baskı oluşturacaktır. Genel olarak sektörün 2013 yılında aktif ve krediler tarafında %15 civarında bir büyüme göstereceğini düşünüyorum. Mevduat tarafında ise krediler kadar bir büyüme gerçekleşmeyecektir. Fakat bankalar kaynak taraflarını, düşük faizin sağladığı olumlu konjonktür sayesinde tahvil, bono, eurobond ihraçları ile destekleyecekler. Katılım bankacılığı sektörü de geçmiş yıllarda olduğu gibi sektörün üzerinde bir büyüme gösterecektir. Ayrıca, son dönemlerde adından çok fazla söz ettiren sukuk ihraçları da 2013 yılında ivme kazanacaktır.

alBaraka

Bu yıl genişlemeci para politikaları ve düşük faiz ortamı sayesinde ekonominin geçtiğimiz yıldan daha iyi bir performans göstereceğine inanıyorum. Euro bölgesi kaynaklı problemlerin bir miktar düzelmesiyle birlikte Türkiye ekonomisi açısından 2013 yılında %4,5-5'lik bir GSYH büyümesi çok rahat bir şekilde başarılacaktır.

Merkez Bankası ekonomik süreçlerle alakalı kilit konumda olan bir kuruluş. Bu kuruluşun faaliyetlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Merkez Bankası, kriz sonrasında gösterdiği proaktif politikalar ile finansal istikrara önemli katkılarda bulundu ve hâlâ bu katkıya devam etmektedir. Bu başarısı sadece yurt içinde değil yurt dışında da takdirle karşılanmakta. Uluslararası bir derginin, Sn. Erdem Başçı'yı "yılın merkez bankası başkanı" seçmesi de bu başarıyı teyit etmektedir. Bununla birlikte, 2013 yılı için kredi büyümesinin %15 ile sınırlandırılmasına yönelik açıklamalar kafalarda bir miktar soru işaretine neden olmaktadır. Bu sınırlamada kredi türlerine göre bir ayırım yapılmasının faydalı olacağı kanaatindeyim. Genel olarak TCMB'nin uygulamalarına baktığımda ise, sektörümüz ve ekonominin geneline ilişkin etkileri bakımından başarılı bulduğumu söyleyebilirim.

Katılım bankacılığı hizmet alanları açısından bir doyum noktasına ulaşmış durumda. Önümüzdeki dönemde yeni hizmet çeşitleri ile karşılaşacak mıyız?

Türkiye'de katılım bankacılığı, ilk uygulanmaya başlandığı dönemden itibaren çok önemli bir mesafe katetti. Fakat potansiyele baktığımızda hâlâ sektörün ilerleyebileceği büyük bir alan bulunuyor. Katılım bankalarının 2012 yılı sonunda toplam bankacılık sektörü içerisindeki payı, aktif büyüklük bakımından %5 civarında. Bu oranın yükseltilmesi için yeni ürünlerin ortaya konulması gerekmektedir. Müşterilerin talepleri ve gelişen altyapı da bu ürünlerin çıkmasını hızlandırmakta... İlerleyen dönemlerde katılım bankaları, pazar paylarını arttırmak ve faizsizlik prensibinden taviz vermeden diğer bankalarla rekabet edecek hizmeti sunmak için yeni ürünler piyasaya sunacaktır.

Albaraka'nın geleneksel katılım bankacılığı faaliyetlerinin yanında sosyal projeler ve özellikle de geleneksel sanatlara ilgisi malum. Bu tür faaliyetler bundan sonra da sürecek mi ve geleceğe yönelik değişik ne gibi düşünceleriniz var?

Başarı ve yeniliklerle geçen 2012 yılında kurumsal sosyal sorumluluklarımızı da yerine getirmeye devam ettik. 2012'de beşincisini düzenleyerek geleneksel hale getirdiğimiz Kızılay Kan Bağışı Kampanyası, 26-27 Eylül günlerinde genel müdürlük binamızda gerçekleştirildi. Son beş yıldır yapılan kan bağışı kampanyası, çalışanla-

rımızın katılımıyla her geçen yıl büyüyor. Albaraka Türk Katılım Bankası, bağışlayacağı bir damla kanın, kimi zaman hasta bir çocuğa umut, kimi zaman askerde yaralanmış bir gaziye hayat, kimi zaman da çaresizlik içinde kıvranan bir babaya çare olacağı bilinciyle hareket eden ve hiç düşünmeden kan veren tüm çalışanlarıyla tek tek gurur duyuyor.

Yine üçüncüsünü düzenlediğimiz Albaraka Uluslararası Hat Yarışması ile geleneksel el sanatı Hat'tı daha büyük kitlelere duyururken, bu konuda eser veren değerli sanatçıları ödüllendirmeye devam ettik. 176 eserin yarıştığı ve geçtiğimiz ekim ayında yapılan 3. Albaraka Uluslararası Hat Yarışması'nda beş kategoride yapılan değerlendirme sonucu 17 kişi dereceye girerken, 23 kişi de teşvik ödülü aldı. Dünya üzerinde düzenlenen en prestijli hat sanatı yarışmalarından olan Albaraka Uluslararası Hat Yarışması'nın 12 Haziran 2012'de düzenlenen ödül törenine ise dünyanın en önemli ney üstatlarından kabul edilen Ömer Faruk Tekbilek de unutulmaz bir konserle katıldı.

Merkez Bankası, kriz sonrasında gösterdiği proaktif politikalar ile finansal istikrara önemli katkılarda bulundu ve bu katkıya hâlâ devam etmektedir. Bu başarımız sadece yurt içinde değil yurt dışında da takdirle karşılanmakta. Uluslararası bir derginin, Sn. Erdem Başçı'yı "yılın merkez bankası başkanı" seçmesi de bu başarıyı teyit etmektedir.

Kitaplarla ilişkimiz 2012 yılında da sürdü. Bir kendini ve içindeki gücü bulma öyküsü olan Sîmurg efsanesini, gelecek nesillere de aktarmak üzere çocuklar için sadeleştirerek bir öykü kitabı haline getirdik. Diğer taraftan, bankamızla özdeşleşen hat sanatı ile ilgili bir adım atarak, banka kütüphanesi içerisinde hat kitaplığı oluşturulması için çalışmalara başladık.

2013 ile alakalı yeni şube ve personel hedefleriniz nedir? Geçtiğimiz yıl açtığınız Kuzey Irak Erbil şubesi, dışa açılma yönündeki ilk adımlarınızdan birisi idi. Bu şube bekleneni verdi mi ve asıl önemlisi bundan sonra yeni açılımlar söz konusu mu?

2013 yılında da 15-20 adet şube açmayı planlıyoruz. Büyük kısmı İstanbul'da olmak üzere Balıkesir, Bursa, Kocaeli gibi sanayi ve ticaret alanında önde gelen illerimizde yeni şubeler açmak istiyoruz. Bu yıl Edirne ve Kütahya'da da ilk şubelerimiz açılacak.

Şu anda 2 bin 750 civarında personelimiz bulunmaktadır. Açacağımız yeni şubelerde istihdam edilmek üzere yeni personeller almıştık. Ayrıca, operasyonların merkezleştirilmesi gibi verimlilik artırıcı projeler sayesinde genel müdürlükteki bazı çalışanlarımızı şubelere yönlendireceğiz. 150 civarında yeni personel istihdam edeceğiz.

İlk yurt dışı şubemizi 2011'in sonlarına doğru Irak'ın Erbil şehrinde açmıştık. Erbil şubemizin çalışmaları memnuniyet verici. Önümüzdeki dönemde de yurt dışında şube ya da temsilcilikler açma planlarımız var. Son yıllarda Körfez ülkelerinde ülkemizin bilinirliğinin artması ile bankacılık sektörüne ilgi büyük. Biz de buradaki likidite bolluğundan istifade etmek istiyoruz. İlk olarak Dubai'de bir temsilcilik açmak için çalışmalara başladık. Ayrıca, Albaraka Türk olarak gelecekte Almanya, Kosova, Arnavutluk, Bosna Hersek gibi bazı Balkan ve Avrupa ülkelerinde şube veya temsilcilik açmayı değerlendirebiliriz.

2012

Ekonomik Göstergeler

TEMEL MAKROEKONOMİK GÖSTERGELER

	2011	2012
GSYH (milyar TL)	1,298	1,417
GSYH (milyar \$)	774	786
Reel GSYH Büyümesi (%)	8,8	2,2
Kişi Başına Düşen GSYH (\$)	10.469	10,504
İşsizlik (%)	9,8	9,2
Enflasyon (%)	10,4	6,2
İhracat (milyar \$)	134,9	152,5
İthalat (milyar \$)	240,8	236,5
Ticaret Dengesi (milyar \$)	-105,9	-84,0
Cari Denge (milyar \$)	-75,1	-46,9
Merkezi Yönetim Bütçe Dengesi (milyar TL)	-17,8	-28,8

TÜRK BANKACILIK SEKTÖRÜ TEMEL FİNANSAL GÖSTERGELER (milyon TL)

	2011	2012	Büyüme
Aktifler	1.217.695	1.370.642	13%
Mevduat	695.496	771.884	11%
Krediler	682.893	794.756	16%
Özkaynaklar	144.646	181.822	26%
Gayrinakdi Krediler	218.518	241.016	10%
Net Kâr	19.844	23.649	19%
Şube (adet)	10.517	11.066	5%
Personel (adet)	195.271	201.474	3%
Ortalama Özkaynak Kârlılığı	14,17%	14,28%	
Ortalama Aktif Kârlılığı	1,72%	1,83%	
Sermaye Yeterliliği Rasyosu	16,55%	17,86%	

KATILIM BANKALARI TEMEL FİNANSAL GÖSTERGELER (milyon TL)

	2011	2012	Büyüme
Toplam Aktifler	56.148	70.293	25%
Toplanan Fonlar	39.220	47.921	22%
Kullandırılan Fonlar*	38.538	47.961	24%
Özkaynaklar	6.194	7.377	19%
Gayrinakdi Fonlar	26.142	26.620	2%
Net Kâr	803	916	14%
Şube (adet)	685	829	21%
Personel (adet)	13.851	15.356	11%
Ortalama Özkaynak Kârlılığı	13,64%	13,63%	
Ortalama Aktif Kârlılığı	1,58%	1,48%	
Sermaye Yeterliliği Rasyosu	14,04%	13,91%	

ALBARAKA TÜRK TEMEL FİNANSAL GÖSTERGELER (milyon TL)

	2011	2012	Büyüme
Toplam Aktifler	10.461	12.328	18%
Kullandırılan Fonlar*	7.287	9.100	25%
Toplanan Fonlar	8.045	9.225	15%
Özkaynaklar	1.004	1.218	21%
Gayrinakdi Fonlar	5.586	6.355	14%
Net Kâr	160	192	20%
Şube (adet)	123	137	11%
Personel (adet)	2.601	2.758	6%
Ortalama Özkaynak Kârlılığı	17,13%	17,02%	
Ortalama Aktif Kârlılığı	1,72%	1,71%	
Sermaye Yeterliliği Rasyosu	12,53%	13,03%	

* Kullandırılan fonlara finansal kiralama dâhildir.

Albaraka Bankacılık Grubu hukukçuları Bahreyn'de toplandı

Başta Türkiye olmak üzere çeşitli ülkelerde faaliyet gösteren Albaraka Bankacılık Grubu'na bağlı kuruluşların hukuk uzmanları toplantısı 5-7 Kasım tarihlerinde Bahreyn'de gerçekleştirildi.

ABG'ye bağlı tüm bankalarda kullanılan bankacılık dokümanlarının standartlaştırılması konusunda görüş alışverişlerinin yapıldığı toplantıya katılan hukukçular, toplantının son gününde, sürdürülmekte olan Albaraka Bankacılık Grubu'nun Genel Müdürlük inşaatını da gezdiler.

Sarıkamış'ta şehit düşenler için yürüdük

Sarıkamış harekâtı sırasında donarak şehit düşen 90 bin Mehmetçik'i 98'inci yılında anmak için Türkiye'nin dört bir yanından binlerce kişi Allahuekber Dağları'na yürüdü.

Türkiye'nin 81 ilinden gelen, her yaşta yaklaşık 10 bin kişi, şehit düşen Mehmetçikleri anmak için Kars'ın Sarıkamış ilçesi Kızılçubuk köyünde buluştu. Tören alanında yürüyüşe katılanlar karanfillerle karşılandı. Sarıkamış'ta görevli kadın Yüzbaşı Nilüfer Karabulut, harita üzerinde harekâtı anlattı.

"Dedeciğim ben geldim" sloganıyla ve Albaraka'nın desteğiyle Allahuekber Dağları'na yapılan ve dönemin İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin ile Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç'ın başlattığı yürüyüş sırasında, katılımcıların tamamının duygusal anlar yaşadıkları gözlemlendi.

Albaraka Türk yeni bereket kapısını Konya'da açtı

Türkiye'de katılım bankacılığının öncüsü olan Albaraka Türk, başarılarla dolu 27 yılı geride bırakırken; yeni şubeleri, güçlü katılım bankacılığı prensipleri ve müşteri odaklı hizmetleriyle daha büyük hedeflere doğru ilerliyor. 2011 yılını kârlılıkla kapatıp, 2012'ye hızlı giren, Türkiye'nin ilk katılım bankası Albaraka Türk, yeni şubelerini Konya Organize Sanayi Bölgesi'nde açtı.

2011 net kârı yüzde 19,5 artışla 160.2 milyon TL olarak açıklanan Albaraka Türk, istihdama ve büyümeye devam ederek, şube sayısını arttırıyor. Türkiye genelinde 132 şubeye ulaşan Albaraka Türk, 14 Kasım 2012 tarihinde açılışını gerçekleştirdiği Konya Organize Sanayi Bölgesi şubesiyle Konya'daki şube sayısını da 5'e çıkardı.

Açılışta konuşan Albaraka Türk Genel Müdür Yardımcısı Mehmet Ali Verçin, "Hizmet ağıımızı 2012 yılında daha da genişletmeye devam ediyoruz. Bugün açılışını gerçekleştirdiğimiz yeni şubemizle, ekonomik açıdan Türkiye'nin gelişmiş kentlerinden biri olan ve doğal ve tarihsel zenginlikleriyle büyük öneme sahip Konya'da 5'inci şubemizi açmaktan çok mutluyuz. Konya'da ekonominin kalbi olan Organize Sanayi Bölgesi'ndeki müşterilerimize Albaraka Türk hassasiyetiyle hizmet vereceğiz. Yeni hizmet noktalarımızı en kısa sürede halkımızla buluşturmayı hedefliyoruz." dedi.

Verçin, sözlerine şöyle devam etti: "Mali anlamda zor bir dönem geçiren ülkelerin aksine bankamız yeniliklere açık oluşuyla başarılı ve istikrarlı bir şekilde büyüyor. Faizsiz bankacılık prensibimiz, hizmet kalitemiz, geniş

vizyonumuz, çalışanlarımız ve bize güven duyan müşterilerimiz ile büyümeye devam edeceğiz."

Türkiye geneline yayılmış şubeleriyle katılım bankacılığının öncülüğünü üstlenen Albaraka Türk, güçlü yapısıyla Türk ekonomisinin ve reel ekonominin başarısının desteklenmesini önemsiyor. Reel kesimin finansman ihtiyaçlarının temini ve halkımızın tasarruflarını değerlendirmesi için yeni şubelerle müşterilerine ulaşmayı amaçlıyor.

Albaraka, Türkiye'nin ilk Biyometri Zirvesi'ne sponsor oldu

Birçok sektörü ve kullanıcıyı yakından ilgilendiren "Biyometrik Çözümler" alanında kapsamlı bilgi paylaşımına olanak sağlayan İstanbul Biyometri Zirvesi, Türkiye'de ilk kez Proline Bilişim tarafından 19 Kasım Pazartesi günü İstanbul Marriott Hotel Asya'da gerçekleştirildi.

Albaraka sponsorluğunda, Türkiye ve dünyadan çeşitli sektör katılımcılarıyla en yeni biyometri teknolojilerinin tanıtıldığı organizasyonda, katılımcılar aynı zamanda sektöre ait iş fırsatlarını yakından takip ettiler.

İçeriği itibarıyla kamu, güvenlik, emniyet, sağlık, bankacılık, finans, ulaşım, perakende ve sınır kontrolü dahil birçok sektörü ilgilendiren Biyometri Zirvesi'nde; parmak izi, avuç damar, parmak izi damar, iris, yüz ve ses tanıma gibi çok kullanılan biyometri teknolojilerine de yer verildi.

Biyometrinin kilit teknolojileri, kimlik yönetimi alanındaki trendler ve güncel ilerlemeler, biyometrinin maliyet avantajları, sistem seçimi, veri güvenliği, sistem entegrasyonundaki en başarılı uygulamalar ve yeni standartların sektörde söz sahibi yerli ve yabancı konuşmacılar tarafından tartışılmasıyla, Türkiye'nin biyometri uygulamalarına yönelik bilgi birikimine katkıda bulunuldu.

Genel Müdürümüz Fahrettin Yahşi Ekonomi Zirvesi'nde konuştu

Sakarya Üniversitesi tarafından 13-14 Aralık 2012 tarihlerinde Sakarya Üniversitesi Kongre Merkezi'nde düzenlenen Ekonomi Zirvesi'nde Albaraka Türk Genel Müdürü Fahrettin Yahşi konuşmacı oldu. Yahşi, finans

dünyasındaki son değişimleri anlattı.

SAÜ Üniversite-Sanayi İşbirliği topluluğu tarafından Sakarya Üniversitesi Kongre Merkezi Salon 1'de 13-14 Aralık 2012 tarihlerinde düzenlenen Ekonomi Zirvesi'nde; 2023 hedefindeki Türkiye, ekonomide yaşanan değişimlerle yönetim ve liderlik ile otomobilin bugünü ve yarını gibi konular konuşuldu.

Albaraka Türk Genel Müdürü Fahrettin Yahşi'nin 13 Aralık 2012 tarihinde 15.00-15.50 saatleri arasında konuşmacı olduğu etkinlikte, MÜSİAD Eski Başkanı Ömer Cihat Vardan, Finansbank Yönetim Kurulu Başkanı Ömer Aras da konuşmacı olarak yer aldı. Zirvenin ilk gününde Milli Motosikletçi Kenan Sofuoğlu'yla bir söyleşi gerçekleştirildi.

Zirvenin ikinci gününde ise otomobilin bugünü ve yarını konusunda Hyundai Assan CEO'su Ümit Karaarslan, Tofaş CEO'su Kamil Başaran ve Toyota CEO'su Orhan Özer konuşmacı oldu.

Albaraka Türk, ICD ile 20 milyon dolarlık murabaha anlaşması imzaladı

Türkiye'de katılım bankacılığının öncüsü olan Albaraka Türk, İslâm Kalkınma Bankası kuruluşlarından Islamic Corporation for the Development of the Private Sector (ICD) ile 20 milyon dolarlık murabaha anlaşması imzaladı. Albaraka Türk, aldığı krediyle KOBİ'lere ilk 6 ayı ödemesiz 4 yıl vadeli işletme kredisi verecek.

Türkiye'nin 2011'de ICD'ye üyeliğinin tamamlanmasının

ardından ICD ile ilk defa bir anlaşma imzalayan Albaraka Türk, körfez fonlarının Türkiye'ye gelmesine de aracılık ediyor. ICD ile 20 milyon dolarlık murabaha anlaşması imzalayan Albaraka Türk, aldığı krediyle üretim ve istihdama katkıda bulunan tüm sektörlerde faaliyet gösteren KOBİ'lere ilk 6 ay ödemesiz 4 yıl vadeli işletme kredisi verecek.

Albaraka Türk'ün son 10 yılda istikrarlı bir büyüme performansı ortaya koyduğuna dikkat çeken Albaraka Türk Genel Müdürü Fahrettin Yahşi, murabaha anlaşması ile ilgili olarak şunları söyledi: "Albaraka olarak reel ekonominin desteklenmesine öncelik veriyoruz. Hizmet verdiğimiz bölgelerde özellikle KOBİ'lerin finansman ihtiyaçlarını karşılıyor ve bölge ekonomisinin gelişimine katkıda bulunuyoruz. Albaraka Türk olarak, ICD ile yaptığımız 20 milyon dolarlık murabaha anlaşmasıyla Türk sanayicisinin her zaman yanında ve hizmetinde olduğumuzu bir kez daha gösterdik. Bankamız, önümüzdeki dönemde gerek sermayedarlarımızdan olan İslam Kalkınma Bankası ve bağlı kuruluşları ve gerekse Orta Doğu ve Kuzey Afrika Bölgesi'ndeki yaygın muhabir bankacılık ağı sayesinde KOBİ'lere orta-uzun vadeli ve cazip koşullarda kredi sunmaya devam edecek."

Şube sayısı artacak

Albaraka Türk'ün, merkezi Bahreyn'de bulunan dünyanın önde gelen faizsiz bankacılık kuruluşlarından Albaraka Bankacılık Grubu'nun, 13 ülkedeki 11 banka ve 2 temsilciliği arasında en büyük bankası konumunda olduğunu belirten Fahrettin Yahşi; Türkiye'de 136 şubesi ve Irak Erbil şubesiyle Albaraka Türk'ün büyümesini sürdürdüğüne dikkat çekti. Yahşi, yeni hizmet noktaları açmaya devam ettiklerini ve 2015 yılında toplamda 200 şubeye ulaşmayı hedeflediklerini söyledi.

Albaraka Türk'ün son 10 yılda istikrarlı bir büyüme performansı ortaya koyduğuna da dikkat çeken Yahşi, bankanın yıllık ortalama %34'lük aktif büyüme hızına ulaştığını ve dengeli büyüme sayesinde özkaynak kârlılığını sektör ortalamalarının üzerinde tuttuğunu ifade etti.

Islamic Corporation for the Development of the Private Sector (ICD) hakkında:

1999 yılında kurulan ICD'nin Asya, Afrika, Avrupa ve Latin Amerika'da olmak üzere 52 ülkede üyesi bulunuyor. Üye ülkelerin iktisadi gelişmelerini, özel sektör kuruluşlarının kalkınması için faizsiz bankacılık esaslarına uygun finansman temini yoluyla desteklenmesini ve

hükümetler ile şirketlerin, gelişimi ve modernizasyonu konularında danışmanlık hizmeti verilmesini hedefleyen ICD, 1999 ve 2011 yılları arasında toplamda 36 ülkede 219 projeye onay vermiştir. Bu projelerin toplam bedeli 2,2 Milyar USD'dir. Bu finansmanın dağılımı, %36 sanayi, %27 mali sektör, %13 gayrimenkul, %6 petrol ve doğal gaz ve %6 oranında da nakliye sektörü şeklindedir.

Genel Müdürümüz Finans Zirvesi'nde konuştu

Finans dünyası, "Global Finansal Tasarım: Sil Baştan!" ana teması ile düzenlenen Active ACADEMY Uluslararası Finans Zirvesi'nde bulundu.

2003 yılından bu yana Active ACADEMY tarafından düzenlenen Uluslararası Finans Zirvesi'nin 10.'su 23 Kasım 2012 tarihinde İstanbul'da düzenlendi. Dünya çapında tartışmaya açılan global finansal tasarım, düzenleyici ve denetleyici otoriteler tarafından mercek altına alındı.

Active ACADEMY tarafından, İstanbul'u, dünyanın sayılı merkezleri arasında konumlandırma amacıyla düzenlenen Finans Zirvesi, sektör liderlerinin katılımıyla İstanbul Swiss Otel'de başladı. Sağlam içeriğiyle finansal hizmetler sektörünü bir bütün olarak yeniden ele alan 10. Uluslararası Finans Zirvesi, sektörün ekonomik yapı ve ilişkiler sistemi içindeki rolünü yeniden tasarlama çalışmalarını masaya yatırdı.

Bu yılki ana temasını, küresel krizlerin ışığında "Global Finansal Tasarım: Sil Baştan!" olarak belirleyen zirve, İstanbul Ticaret Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nazım Ekren, IMF Türkiye Temsilcisi Mark White Lewis, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası Başkanı Dr. M. İbrahim Turhan ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu Başkanı Mukim Öztekin'in konuşmalarıyla başladı.

Albaraka Türk Genel Müdürü Fahrettin Yahşi, Merkez Bankası Başkan Yardımcısı Doç. Dr. Mehmet Yörükoğlu, Türk Ekonomi Bankası Genel Müdürü Varol Cival, OdeaBank Genel Müdürü Hüseyin Özkaya, Şekerbank Genel Müdürü Meriç Uluşahin ile birlikte, zirvenin CEO Sohbetleri bölümünde Finansal Mimari oturumuna konuşmacı olarak katıldı. Oturumun başkanlığını ise CNBC-e'nin sunucularından İnci Özkasnak yaptı.

Albaraka, 5. Sabahattin Zaim İslam ve Ekonomi Sempozyumu'na sponsor oldu

Hocaların hocası, iktisat duayeni Prof. Dr. Sabahattin Zaim adına her yıl farklı bir konuda düzenlenen sempozyumların beşincisi, “Şehir ve Ekonomi” temasıyla 15 Aralık 2012 Cumartesi günü Yıldız Teknik Üniversitesi – Davutpaşa Kampüsü, 2010 Avrupa Kültür Başkenti Kongre ve Kültür Merkezi’nde düzenlendi.

Albaraka Türk’ün sponsor olduğu etkinlikte “PROF. DR. SABAHATTİN ZAİM İSLAM ve EKONOMİ ÖDÜLÜ-2012” Prof. Dr. Ahmet Tabakoğlu’na verildi.

Esenler Belediyesi, İstanbul İktisatçılar Derneği (İKDER) ve Sabahattin Zaim Üniversitesi işbirliği ile düzenlenen “Prof. Dr. Sabahattin Zaim İslam ve Ekonomi Sempozyumu” Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, AK Parti Ekonomiden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Numan Kurtulmuş, Yıldız Teknik Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. İsmail Yüksek, Sabahattin Zaim Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Adem Esen, Esenler Belediye Başkanı Mehmet Tefvik Göksu, Tarım ve Köy İşleri Eski Bakanı Prof. Dr. Sami Güçlü’nün açılış konuşmaları ile başladı.

2 oturum halinde yapılan sempozyumda, başkanlığını Prof. Dr. Sabri Orman’ın yaptığı ilk oturumun konusu, “Şehir, Ekonomi ve Medeniyet”ti.

Birinci oturumda, Prof. Dr. İbrahim Erol Kozak, İbn Haldun’un Şehirler, Şehircilik ve Çevre Ekonomisi ile ilgili görüşlerini aktarırken, Prof. Dr. Bedri Gencer, İlahi Bir Ekonomi Olarak Din ve Medine başlıklı konu hakkında konuştu. Prof. Dr. Tahsin Özcan, Vakıf ve Şehir Ekonomisi konusunu ilgili görüşlerini paylaştı. İlk oturumda son konuşmayı yapan Prof. Dr. Ersin Nazif Gürdoğan Şehir ve Ekonomi konusuna değindi.

Prof. Dr. Nazım Ekren’in yönetiminde başlayan ikinci oturumun konusu ise, Güncel Sorunlar Işığında Şehir ve Ekonomi’ydi. Oturum yöneticisi Ekren, şehirlerin doğru yapılanmasının önemine değinerek, “Şehir yapılırsa ekonomi gelişir ve ekonomik ilişkiler de iyi kurulabilir.” dedi.

İkinci oturum, Prof. Dr. Murat Güvenç’in İstanbul’da Kentsel Dönüşüm Bağlamında İktisadi ve Sosyal Değerlendirmeler konulu sunumuyla başladı. Dr. Mimar Sinan Genim, Kentsel dönüşüm ve İstanbul’un yeniden inşası konusunu işlerken, Genim’in ardından konuşma yapan Doç. Dr. Yıldırım Yıldırım da, Kentsel Dönüşüm ve Finansman konusunu anlattı. Yıldırım konuşmasında, “Kentsel dönüşümün, ekonominin canlılığı için ve yeni finans tekniklerinin kullanımı için bir fırsat penceresi” olduğuna vurgu yaptı.

Yeni bereket kapımız Giresun'da açıldı

Türkiye’de katılım bankacılığının öncüsü olan Albaraka, başarılarla dolu 27 yılı geride bırakırken; yeni şubeleri, güçlü katılım bankacılığı prensipleri ve müşteri odaklı hizmetleriyle daha büyük hedeflere doğru ilerliyor. Türkiye’nin ilk katılım bankası Albaraka, Giresun’daki ilk, Türkiye genelindeki 137. şubesini açtı.

2011 yılı net kârı yüzde 19,5 artışla 160.2 milyon TL olarak açıklanan Albaraka, istihdama ve büyümeye devam ederek, şube sayısını artırıyor. Türkiye genelinde 137 şubeye ulaşan Albaraka, 29 Kasım 2012 tarihinde açılışını gerçekleştirdiği Giresun şubesiyle Karadeniz Bölgesi’ndeki şube sayısını da 12’ye çıkarmış oldu. Albaraka Giresun şubesi açılış törenine Giresun Vali Yardımcısı Yüksel Çelik, Giresun Belediye Başkanı Kerim Aksu, Giresun İl Müftüsü Necati Akkuş, Giresun İl Emniyet Müdürü Hikmet Bulak, Giresun Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Hasan Çakırmelikoğlu ve Cumhuriyet Başsavcılığı Temsilcisi Savcı M. Orhan Bağçalık katıldı.

Açılışta konuşan Albaraka Genel Müdürü Fahrettin Yahşi, “Hizmet ağıımızı 2012 yılında daha da genişlet-

meye devam ediyoruz. Bugün açılışını gerçekleştirdiğimiz yeni şubemizle, sanayisi hızla gelişen Giresun şubemizi açmaktan çok mutluyuz. Bini aşan küçük işletmesiyle son yıllarda hızlı bir sanayileşme içine giren Giresunlu müşterilerimize Albaraka hassasiyetiyle hizmet vereceğiz. Yeni hizmet noktalarımızı en kısa sürede halkımızla buluşturmayı ve 2015 yılında toplamda 200 şube sayısına ulaşmayı hedefliyoruz.” dedi. Yahşi sözlerine şöyle devam etti; “Bereket kapısı olan bankamız; ekonomik anlamda dünyanın zorlu bir sınavdan geçtiği bu dönemde, geçmişte olduğu gibi hızlı karar alabilme ve yeniliğe açık yapısı sayesinde geleceğe başarıyla ilerliyor. Yeni şubelerimizle, faizsiz bankacılık prensiplerimizi ve müşterilerimizin alışkın olduğu hizmet kalitesini yeni bölgelere yayarak yeni müşterilere ulaştırmayı sürdüreceğiz. İşini inançla, gayretle ve geniş bir vizyonla yapan çalışanlarımız ve bizlere güvenen müşterilerimizle, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da katılım bankacılığının öncüsü olarak çitayı yükseltmeye devam edeceğiz.”

'Şehr-i Ayıntab-ı Cihan' ya da Gaziantep...

"Bu şehri anlatmaya, ne dil ne de kalem yeter. Dünya üzerinde geniş toprakları, göz alıcı büyük yapıları ve her yerde aranan eşyası, birçok mezraları, bolluk ve verimliliği, bitimsiz yiyecek ve içecek pınarları ve ırmaklarıyla burası 'Şehr-i Ayıntab-ı Cihan' (Dünyanın Göz Bebeği Olan Şehir) dir." Evet, Evliya Çelebi üç asırdan önceki Antep'i böyle anlatmış.

Evliya'nın sözleri günümüz için de geçerli sayılır. Bugün Gaziantep denildiğinde birçok insanın aklına kebapları ve çeşitli tatlıları ile muhteşem mutfağı geliyor olsa da, bu şehrimiz çok çeşitli başka özellikleri ile ülkemizin mutlaka görülmesi gereken yerlerinden birisidir.

Güneydoğu Anadolu'nun en büyük şehri olan Gaziantep, sadece Türkiye'nin değil dünyanın da halen yaşanılan en eski kentlerinden. Sahip olduğu tarihi eserlerin yanında, asırlardan bu yana birikerek gelen kültürel zenginlikleri ile kısa sürede insanı sarıp sarmalayan bir şehir... Hemen hatırlatalım, her ne kadar son dönemlerde artan göçler sebebiyle durum biraz değişmiş olsa da, şehir için kullanılan sıfatlardan birisi de, 'Doğu'nun Parisi' idi.

Gaziantep'ten önce Antep, Entep, Antap ve Ayıntap gibi isimlerle anılan şehre Romalılar Antiochia ad Taurum diyorlarmış; yani Toroslar'ın karşısındaki Antakya. Araplar fethettikleri şehre Ayıntap demeyi tercih etmişler. Farsça 'pınarı bol' ve Arapça 'pınarın gözü' manasına gelen Ayıntap isminin kökeni ile alakalı başka rivayetler de var: Hititçe'de 'han toprağı' demek olan Hantap'tan geldiği, Aynı isimli eski bir kralın adı sebebiyle kullanıldığı ya da Ayıntap'ın 'parlayan şehir' anlamına da geldiği gibi...

Güneydoğu Anadolu'nun en gelişmiş ili olan Gaziantep'in gelirinin %40'ı tarımdan, %25'i sanayidedir. Nüfusunun %60'ı tarımla uğraşan şehir, önemli bir ticaret merkezidir.

Toprakları her türlü tarıma müsait olan Gaziantep'in yaylalarında kuru, ovalarında sulu tarım yapılır. Dünyaya Şam'dan yayıldığı için Şamfıstığı diye anılan Antep fıstığının ve üzümün en çok yetiştiği ildir. Ayrıca pirinç, pamuk, susam, buğday, arpa, nohut, mercimek, tütün ve soğan üretilen ilde meyve ve sebzeçilik yaygındır.

Gaziantep, özellikle sanayi bakımından gelişmiş bir ildir. Otomotiv yan sanayi imalatının yaygın olduğu şehirde dokuma, iplik, un, sabun, deterjan, deri, plastik, çimento, salça, bisküvi ve yağ fabrikaları ön sırada yer alır. Elektrik motorları, su santrifüjleri, matkap ve torna tezgahları, soğuk hava depoları, akümülatör, aspiratör, su tesisat araçları gibi birçok malzemenin üretildiği Gaziantep'te para kasaları imalatı da gelişmiş bir sektördür.

Bölgesindeki bütün yolların kesişme noktasındaki kente, karayoluyla ya da hava yoluyla ulaşılabilir. Gaziantep Oğuzeli Havaalanı'na her gün İstanbul, Ankara, İzmir ve Antalya'dan uçak seferleri mevcut. Her bütçeye hitap edebilecek oteller açısından da zengin bir kent.

Büyükşehir statüsünde olan Gaziantep'in şehir merkezi Şehitkamil ve Şahinbey isimli iki ilçeden oluşuyor. Tahmin edilebileceği gibi bu iki isim de, Kurtuluş Savaşı günlerinde Gaziantep'in 'Gazi Unvanı'nı almasını sağlayan olaylarla ilgili.

Şehrin merkezinde alçak bir tepenin üzerinde bulunan Gaziantep Kalesi, ihtişamlı yapısıyla ilk görülecek yerlerden birisi. Bizans imparatoru Justinianus tarafından 6. yüzyıl'da yaptırılmış olan kaleyi gördükten sonra artık şehrin tarihi zenginlikleri ile tanışmaya başlayabilirsiniz. Daire biçimindeki kalenin çevresi 1200 metredir. Duvarları taş bloklardan yapılmış olup 12 kulesi ve burçları vardır. Kalenin içerisindeki galeriler, günümüzde "Gaziantep Savunması ve Kahramanlık Panoraması Müzesi" olarak da kullanılmaktadır.

Camiler

Hemen hemen hepsinin yapımında kesme taş kullanılan tarihi Gaziantep camileri, birbirinden farklı olsalar da, çoğunda Arap mimarisinin etkisi görülmektedir.

Gaziantep'in en eski camisi, Hz. Ömer'in ya da torunu Ömer bin Abdülaziz'in hilafeti döneminde yapıldığı ya da birisi döneminde yapıp diğeri döneminde onarıldığı rivayet edilen ve bu sebeple Ömeryn (iki Ömer) Camii olarak da anılan Ömeriye Camii'dir.

Etrafında bir külliye de bulunan Şeyh Fethullah Camii'nin ise, çeşitli özellikleri sebebiyle dünya çapında bir benzeri daha yoktur. Banisi, Hz. Ebubekir soyundan ermiş bir kişi olan Şeyh Fethullah olan cami, Hicri 971 (1564) tarihinde yapılmış olup, mimarisinde Memluklu ve Osmanlı izleri gözükse de esas olarak Selçuklu tarzındadır. Antep savunmasında şehit olan Karayılan lakaplı Molla Mehmed'in mezarı da bu camiin bahçesindedir.

Gaziantep'in en büyük camilerinden olup içindeki ince ahşap işçiliği ile dikkat çeken ve Kadı Kemalettin tarafından yaptırılmış olan Boyacı Camii'nin (Hicri 759-Miladi 1358) en önemli özelliklerinden birisi, minberinin kızaklı olması ve duvarda özel olarak yapılan bölmesine girip çıkabilmesidir.

Minberi kızaklı olan bir başka camii de Şirvani Camii'dir. Halk tarafından "İki Şerefeli Cami" de denilen bu cami, Hz. Hüseyin'in soyundan gelen Şirvani Seyit Mehmet Efendi tarafından yaptırılmıştır.

1500'lerde Dulkadiroğullarının son sultanı Alaüddevle tarafından yaptırılmış olan, Alaüddevle Camii de görülmesi gereken eserlerden. Yapıldığı dönemden sadece minaresi kalan Cami 1900'lerde tekrar inşa edilmiş.

Ahmet Çelebi Camii, burmalı minaresi ile meşhur Hacı Nasır Camii, şerefesinde XVI. yy. İznik çinileri bulunan Handaniye (Handan Bey) Camii, süslemeleri ile dikkat çeken Eyüpoğlu ve Esenbek (İhsanbey) Camileri... Eskiyle yenisiyle her birisi kendi çapında muhteşem birer eser olan Gaziantep camileri, şehrin tarihine ve engin kültürüne şahadet eden yapılarıdır...

Gaziantep'in taş esaslı eski evleri de ilgi çekici yapılardır. Özellikle Bey Mahallesi'nde bulunan bu tarihi evler, kesme taştan yapılmıştır ve çoğu bir ya da iki katlıdır. Evlerin "hayat" denilen geniş bir avlusu ve "güvercinlik" denilen geniş bir terası bulunur. Bir kısmı butik otel olarak kullanılsa da, çoğu hâlâ ev olarak kullanılmaktadır. Yakın zamanda restore edilen evlerden biri ise Hasan Süzer Etnografya Müzesi'ne dönüştürülmüştür.

Eski hanlar da Antep'in görülmesi gereken yerlerinden. Bunlardan Bayaz Han, Bayaz Ahmet Efendi tarafından 1909 yılında inşa edilmiştir. 2009 yılında restore edilen Han, müze olarak kullanılmaktadır. 1890 yılında inşa edilmiş olan Büdeyri Hanı (Elbeyi Hanı) Osmanlı tarzında inşa edilmiş olup, bir avlusu ve iki katı vardır. Kare bir plana sahip olan bina, klasik Osmanlı tarzının pek çok özelliğini taşıyıp, ayrıca bir sabun atölyesi içerir. Üst kat, yolcuların konaklaması için inşa edilmiştir. Tarihi hanlardan bir diğeri olan Şire Hanı da günümüzde restoran olarak kullanılmaktadır.

Gaziantep'te gezilecek tarihi yerlerin başında Gaziantep Kalesi; açık hava heykel atölyesi olan Yesemek, Belkis (Zeugma); Rumkale, Tilbaşar Kalesi Karkamış harabeleri; Sakçagöz Antik Kenti; İslahiye ilçesi civarındaki Tilmen Höyüğü; Zincirli Höyük ve Esenbek Harabeleri, Burç Ormanı içindeki Hayvanat Bahçesi, Gaziantep'in merkezinde bulunan Kendirli Kilisesi ve tarihi hanlar ile Debbağhane Köprüsü gelir.

Mutfak

Gaziantep birçok şeyinin yanında mutfağı ile de ünlü. Herhangi bir ilimizde benzerlerini tatmış olsanız da şehrin mutfağına özgü özel soslar ve karışımlar yemekleri bambaşka bir lezzete çevirir. Zengin yemek listesi dün-

yada benzeri olmayan bir menüden oluşan Gaziantep'te her çeşit yemeği bulmak mümkündür.

Köfteler, çorbalar, et yemekleri, sebze yemekleri, kebaplar, kavrulmuş et, kızartmalar, dolmalar, yoğurtlu yemekler, zeytinyağlı yemekler, börekler, salatalar, turşular, marmelatlar ve tatlılar, cevizli sucuk ve çok daha fazlası geleneksel kent mutfağının ürünleridir.

Gaziantep mutfağının çeşitli ürünlerini, şehirde bulunacağınız süre içinde gidip tadabileceğiniz mekânları seçip bir sıraya koyarak ve kesinlikle aşırıya kaçmadan tanımakta fayda var. Sabah saatlerinde ustasını bulup bir Beyran içilerek güne başlanabilir mesela. Sonrasında uygun bir yerde kebab ağırlıklı bir yemek. Tabii Gaziantep denildiğinde özellikle baklavanın unutulmaması gerekir. Gaziantep'in börekleri de meşhur. Bu arada içecek olarak Urdu dutu ya da meyan kökü şerbeti de denenebilir.

Tatlı demişken, şehrin bu konudaki mamullerini aktarmakta fayda var: Baklava dışında, Havuç Dilim, Şöbiyet, Bülbül Yuvası, Dolama, Fıstık Ezmesi, Kurabiye, Kadayıf (kıрма, fıstıklı, burma), Aşure, Zerde, Sütlaç, Bastık, Helvalar (Nişe, irmik, tahin, cevizli, leblebili, küncülü, tel), Kuymak, Kaygana, Şıllık (akıtma), Kerebiç, Mayanalı Kahke, Hedik ve diğerleri... Diğer yemek çeşitleri neyse ama özellikle tatlı severlerin Gaziantep tatlılarından yemeden şehirden ayrılması pişmanlık sebebi olabilir.

Geleneksel el sanatları kent kültürünün diğer bir yüzünü temsil eder. Değerli taş işlemeciliği, bakırcılık, aba dokumacılığı, gümüş işlemeciliği, Gaziantep kilimleri, mücehher işlemeciliği, Gaziantep davul ve zurnası, çeşitli müzik enstrümanlarının yapımı Gaziantep geleneksel el sanatlarının özünü oluşturur.

Gaziantep'in Tarihi

Arkeolojik araştırmalar, Gaziantep yakınlarındaki Dülük'te (Dolikhe) Paleolitik dönemde insanların yaşadığını ortaya koymuştur. İpek Yolu güzergâhında bulunan kent, başlangıçta Babil yönetiminde iken, MÖ 1700'lerde Hititler'in yönetimine gezer. Bundan sonra Mısır, Medler, Asurlular, Persler, Makedonya, Selevkos ve Kommagene uygarlıkları tarafından yönetilir.

Kent Romalıların eline gezerdiğinde, bugünkü Gaziantep'in (Antiochia ad Taurum) temelleri atılır. Hz. İsa'nın havarilerinden birisi olan Yuhanna'nın Hıristiyanlığı yaymak için sezerdiği merkezlerden birisi olan şehir, MS 395 yılın-

da Bizans İmparatorluğu'nun eline gezer.

MS 636'da Hz. Ömer'in hilafeti döneminde Hatay'la beraber fethedilen Ayıntap artık bir İslam toprağı olur. Ayıntap 1071'de Selçuklu yönetimine, sonrasında bir ara Eyyubilere gezer ve 1270'de Moğol istilasına maruz kalır. 1389'da Dulkadiroğulları, 1471'de ise Memlûklüler şehre hakim olur.

1516 yılında Yavuz Sultan Selim'in Mercidabık Zaferi sonrasında Ayıntap Osmanlı şehri olur. Osmanlıların çok önem verdikleri kentlerden birisi olan Ayıntap için 1641 ve 1671'de şehri iki defa ziyaret eden Evliya Çelebi şunları yazmaktadır: "Dünya yüzünde geniş toprakları, göz alıcı büyük yapıları, her yerde aranan eşyalar, birçok mez-

raları, bolluk ve verimliliği, bitimsiz yiyecek ve içecek pınarları ve ırmaklarıyla burası 'Şehr-i Ayıntab-ı Cihan'dır.' I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'nın yenilmesiyle 17 Aralık 1918'de İngilizler tarafından işgal edilen Antep, 5 Kasım 1919'da Fransa'ya bırakılır.

Askerleri arasında bölgeden daha önce göç eden Ermeniler ve Senegalli askerlerden oluşan avcı bölükleri de bulunan Fransa, Kasım 1919'da Antep'i işgal eder.

Resmi binalara Türk bayrağının çekilmesini yasaklayan Fransızlar kapılara, bölgenin adının "Klikyia" olarak değiştirildiğini bildiren yazılar astılar. Bir Ermeni tercüman eşliğinde Fransızların Akyol Karakolu'ndaki Türk bayrağının indirilmesi Antep halkı üzerinde bomba tesiri yaptı. Mehmet Kamil adlı küçük bir çocuğun, annesini Fransız askerlerinin sarkıntılık etmesinden korumak için uğraşırken askerler tarafından şehit edilmesine halk büyük tepki gösterir. Fransız komutan katillerin yakalanacağını söyleyip Kamil'in babasına kan parası teklif edince, Ökkeş Ağa teklifi reddederek: "Oğlum şehit edildi. Milletim intikamını alacaktır. Ben çocuğumu para ile satacak vicdansız bir baba değilim" karşılığını verdi.

Ocak 1920'de Karayılan komutasındaki çeteler, bir Fransız süvari birliğini pusuya düşürür. Şahin Bey de, 200 kişilik milis gücüyle 1920 yılının Mart ayına kadar Antep'teki Fransız askerlerine karşı savaşı. Türk Milli

kuvvetleri 1920 Nisan'ında kentte bir ayaklanma başlatarak Fransızlara karşı direnişe geçer ve kısa sürede şehrin denetimini ele geçirerek, Fransız askerlerini Antep'ten çıkarır. Fransa Suriye'den de getirdiği yeni kuvvetlerle Antep şehrini kuşatır ve 10 ay süren kuşatma sırasında Antep'e erzak ve mühimmat yardımı yapılmayınca, 9 Şubat 1921 tarihinde şehir Fransa birliklerine teslim olur. 25 Aralık 1921'de Ankara Anlaşması gereğince Fransız birlikleri şehri boşaltır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, kendi gücüyle işgale 11 ay dayanan ve düşmana geçit vermeyen Antep'e 8 Şubat 1921 tarih ve 93 sayılı kanunla "Gazi" unvanı verdi ve şehir Gaziantep adıyla anılmaya başlandı.

Yapmadan...

Eğer yolunuz Gaziantep'e düşmüş ise;

Dünyanın en büyük mozaik müzesi olan Zeugma Mozaik Müzesi'ni görmeden,

Arkeoloji Müzesi ve Hasan Süzer Etnoğrafya Müzesi'ni ziyaret etmeden, (Gaziantep'te şu anda 12 müze var. 2013 sonunda bu sayı 16'ya ulaşacak...)

Tarihi Gaziantep Evleri ve Gaziantep Kalesi'ni görmeden, Kale'den başlamak üzere hanlar, hamamlar, geleneksel sanatların icra edildiği mekânlardan oluşan 5,5 kilometrelik Kültür Yolu var. Ve yine bu yılın sonunda tamamlanacak çalışmaların ardından 13 kilometreye çıkacak enfes bir güzergâh var. Bunları gezmeden,

Atatürk'ün nüfusa kayıtlı olduğu Bey Mahallesi ve bu mahallede restorasyonu yapılmış 300 ev ve sokak var. Buraları görmeden,

Yesemek Açık Hava Müzesi, Belkıs/Zeugma, Rumkale ve Dülük/Doliche Antik Kenti'ni gezmeden,

Gaziantep lahmacunu, Ali Nazik kebabı, yuvarlama, içli köfte, keme kebabı, simit kebabı, patlıcan kebabı, çağırtlak (ciğer) kebabı, dünyaca meşhur Gaziantep baklavası ve fıstık ezmesi tatmadan,

Geleneksel Gaziantep el sanatlarından; sedef kakma, kutnu kumaşı, bakır işlemler, yemeni, Antep işleri ve Gaziantep baklavası, Antep fıstığı, tatlı sucuk, pestil, kırmızıbiber ve baharatlarından almadan, dönmeyin.

Albaraka Şehitkamil Şubesi

Soldan sağa: Lütfü DEMİR, M.Fuat ÇELİKTÜRK, Mehmet Ali ALKAN, Uğur ÇALIŞICI, Salahattin KAPLAN, Ziya KORKMAZ, Mehmet TAŞIR, Vedat KARAKURT, Cafer Hakan ÖZMEN, Mehmet KAPLAN ve Zekeriya GÜVENİR

Albaraka'nın Gaziantep'teki 2. şubesi olarak 2011 Eylül'ünde faaliyetlerine başlayan Şehitkamil şubesinin resmi açılışı 2012'nin ilk aylarında yapıldı.

Gaziantep, bilindiği gibi özellikle sanayi bakımından gelişmiş bir il. Otomotiv yan sanayinin yaygın olduğu şehir, ayrıca tarıma dayalı sanayi konusunda da başa baş güreşmektedir. Dokuma, çırçır, yağ, sabun, deri, salça gibi birçok sahada yoğun üretim yapılmaktadır.

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin en gelişmiş ili olan ve sanayide olduğu gibi, ticaret, tarım ve turizm konusunda da ciddi mesafeler alan Gaziantep'lilere hizmet etmek için açıldıklarının bilincinde olan Albaraka Şehitkamil

Şubesi Müdürü Ziya Korkmaz ve personeli, sanayicisi, tüccarı, üreticisi ve şehrin insanları ile tam bir uyum içerisinde çalışmalarını sürdürüyorlar.

Katılım bankacılığı konusunda önder kuruluş olan Albaraka'nın bütün şubelerinde olduğu gibi, Şehitkamil şubesi de katılım bankacılığının bütün imkânlarından faydalandığı müşterilerinin sayısını gün geçtikçe artırıyor.

Şubenin kurucu müdürü de olan Ziya Korkmaz, Albaraka Şehitkamil şubesinin Gaziantep'liler için bir dost kapısı olduğunu ve bankacılık alanında talep ettikleri her türlü hizmeti, insanların şubelerinden alabildiklerini belirtiyor.

Ziya Korkmaz / Şube Müdürü

1969 Gaziantep doğumlu olan Ziya Korkmaz, ilk, orta ve lise eğitimini Gaziantep'te tamamladı. 1992 yılında Konya Selçuk Üniversitesi İİBF İşletme Bölümünden mezun oldu.

Özel sektördeki kısa süreli muhasebe tecrübesinden sonra 1996 yılında Yaşarbank'ta göreve başladı. Daha sonra sırasıyla Kentbank, Anadolubank ve Kuveyt Türk'te görev yaptı.

Temmuz 2011 yılında Albaraka Türk ailesine katılan Ziya Korkmaz, halen şube açılışını da yapmış olduğu Şehitkamil Şubesinde görev yapmaktadır.

Ziya Korkmaz evli ve iki çocuk babasıdır.

Hüseyin Tunç'la "Kayıp Renk" kitabı üzerine...

Roman, kitlelere ulaşmanın en etkin yollarından biri. Bugün herkes her şeyi biliyor. İhtiyacımız olan farkındalık diye düşünüyorum.

Ekonomik algılar ve kaygılar bütün hayatımızı ablukaya almış durumda. Suni birtakım kavramlar, çatışmalar ve korkular birbirimize duyduğumuz engin muhabbetimizin üzerini örtüyor. Yabancılık üretiyoruz.

Küresel iklimin ısınmasına karşın sosyal atmosfer gittikçe soğuyor. Soğuk bir atmosfer yayıyoruz. Siyasetten dini alana kadar hemen her alanda didişiyoruz. Gönül zenginliğimizin, samimi muhabbetimizin, hikmetlerimizin üzerindeki tozu silmek istedim. Karınca kararınca...

Roman bir tavsiyeler kitabına dönüşmemeli. Bu okuyucuyu iter, boğar. Benim yapmaya çalıştığım; olanı anlatmak, neyi alıp almayacağı konusunda okuru özgür bırakmak.

örgüsü var. Çifte kayıt tutan bankalar, daha çok para kazanma hırsıyla kendisini ve çevrelerini tehlikeye atan insanlar... Yaşanan olumsuzluklar, bazı renkleri kaybettiğimizden mi kaynaklanıyor?

"Kayıp Renk"i yazarken bir tarihçi gibi olanı arşivlemeye gayret ettim. Neyin ne için olduğunu sübjektif olarak yorumlamak yerine, her okuyucunun kendi bakış açısına göre görünenden görünmeyen bir iç yolculuk yapmasını amaçladım. Okura yol gösteren kalın oklar yok ama basit cümlelerin ve renkli tasvirlerin arasında ilerlenebilecek dehlizler var. Bugün herkes her şeyi biliyor. İhtiyacımız olan farkındalık diye düşünüyorum. Travmalara gelince; şu kadarlık bir tespitimi dile getirmek istiyorum, gerek adaletin devletin temeli olması konusunda gerekse bireyin hak ettiği değere ulaşması konusunda ciddi endişelerim var. Ekonomik algılar ve kaygılar bütün hayatımızı ablukaya almış durumda.

Köylerimiz ve kasabalarımızda yaşanmış ve halen belli bir ölçüde yaşanmakta olan unutulmaz komşuluklar, dostluklar... Kayıp renklerden birisi de bu herhalde?

Eğer herhangi bir yerde hiç tanımadığınız herhangi bir insana gülümseyerek selam verip, bir iki kelime söyleerseniz, aynı sıcaklıkla size cevap verdiğini göreceksiniz. Bu bizim genlerimizde var. Fakat suni birtakım kavramlar, çatışmalar ve korkular birbirimize duyduğumuz engin muhabbetimizin üzerini örtüyor. Yabancılık üretiyoruz. Soğuk bir atmosfer yayıyoruz. Siyasetten dini alana kadar hemen her alanda didişiyoruz. Gönül zenginliğimizin, samimi muhabbetimizin, hikmetlerimizin üzerindeki tozu silmek istedim. Karınca kararınca...

Romani okurken, bir ara polisiye olayların içinde buluyoruz kendimizi. Bu, kitaba ayrı bir çeşni katmış durumda. Aktardığınız türden olaylar yaşandığında, işin polisiye tarafı da olmazsa olmazlar arasında mıdır?

Bankalar kamu görevi gören kurumlardır. Krizlerde batan bankalar toplum nezdinde sektörün imajını ciddi olarak zedelediler. Televizyon ve gazetelerde bazı banka patronlarının kelepçeli resimlerini gördük. Romandaki boyutta bir

"Biz Aslında Neyiz" kitabınız denemelerden oluşuyor; Katılım Bankacılığı mesleğinizle alakalı teknik bir kitap. Şimdi "Kayıp Renk"le romancı olarak çıktınız okuyucu karşısına. Bundan sonrası yeni romanlar olacak gibi, ne dersiniz?

"Biz Aslında Neyiz" kitabı sosyal bünyedeki gönüllü yabancılaşmaya ve insanı boğan yaldızlı kavramlara itiraz eden bir kitap.

Katılım Bankacılığı ile ilgili çalışmam ise teknik bir kitap gibi gözükmeyle birlikte gerçekte "Biz Aslında Neyiz" in ekonomi alanındaki yansıması. Bu şekilde iki kitap tecrübesinden sonra kendime yeni bir pencere açma ihtiyacı hissettim. Roman, kitlelere ulaşmanın en etkin yollarından biri ve aynı zamanda gerek okurken gerek yazarken bana farklı dünyalar sunan eğlenceli bir alan.

"Kayıp Renk"te, toplumumuzun yakın geçmişte yaşamak zorunda kaldığı bazı travmalar üzerinde gelişen olaylar

banka yolsuzluğunun “karakolluk” olması kaçınılmazdır. Fakat kol kırılır yen içinde kalır türünden yolsuzluklar da mümkündür. Romanda bu sahnelerin yer almasının asıl nedeni, tefecilikten mafyaya ve kredi yolsuzluğuna uzanan alanda polisin dahil olabildiği alan dışında vatandaşın kendi başına kaldığı geniş bir alan olduğunu vurgulamak.

Ufuk, okumak ve sonrasında hayatını kurmak için köyden kente gelen ve bu arada çeşitli olaylarla karşılaşan birisi. Son yıllar düşünüldüğünde benzeri durumları yaşamış çok sayıda insan olduğunu söyleyebiliriz. İşin bu yönü gözlem imkânlarını artırabilecek bir husus mudur?

Öyle insanlar var ki, mazlum ve gariban insanları şahsi beklentileri doğrultusunda riskli işlere sokmaktan çekinmiyorlar. Bunu bazen kullandıkları kişilerin bilgileri dahilinde bazen de bilgileri haricinde yapıyorlar. Yanında çalışan işçisinin kimliğini çalıp onunla bankalardan çek karneleri, tüketici kredileri alan, telefon şirketlerinden telefon hatları alan fırın patronunu biliyorum.. Onun yüzünden gariban bir adam mahkemeden mahkemeye koşturuyor. Hiç suçu olmadığı halde, zamanında itiraz etmediği için karşılıksız çek keşide ettiği iddiasıyla hapis yattı adamcağız.

Ufuk, sona doğru romancı olmaya karar veriyor ve nasıl bir roman yazacağı konusunda ipuçları veriyor. Bu sizin uyguladığınız tarzın da izahı gibi. “Roman düz yazılmalı. Kelime oyunları, edebi sanatlar ölçülü olmalı, yazılanlar imge ve imajlar arasında kaybolmamalı” gibi prensipler bunlar. En önemli kısmı da, “Romancı bize insanı yalnız olduğu yahut görüldüğü gibi değil, olabileceği gibi de göstermelidir” şeklindeki bölüm. Buradan hareketle; romancı iyi, doğru ve güzel olan konusunda tavsiyelerde bulunmalı mı sizce?

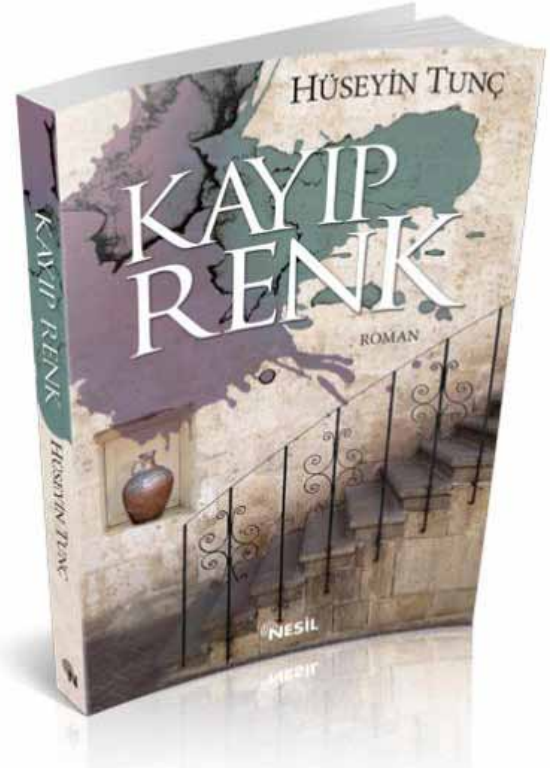
Bunu göz önünde bulundurmalı diyorum. Benim anlayışım bu. Başkaları böyle düşünmeyebilir. Fakat roman bir tavsiyeler kitabına dönüşmemeli. Bu okuyucuyu iter, boğar. Benim yapmaya çalıştığım; olanı anlatmak, neyi alıp almayacağı konusunda okuru özgür bırakmak. Bazı sahnelerin sonuna geldiğinde gözlerini kapatıp örgüyü devam ettirmesini sağlamak.

Roman sanatının bizde çok gelişmiş olmaması ile ilgili çeşitli yorumlar var. Bu konuyla alakalı siz ne düşünüyorsunuz?

Bu konuda bir şeyler söyleyebilmem için henüz erken. Kendi tecrübemi paylaşacak olursam, beni sınırlayan birçok unsur vardı. Ayrıca sınırlı bir okuyucu kitlemiz var. Bu kitlenin önemli bir bölümü ise kıyaslama yapmayı seviyor. Bütün eserler birbirine benzeyecekse memlekete iki üç romancı yeter. Yazar özgür olursa daha başarılı eserler verebilir diye düşünüyorum. Eğer yazarlıkla geçiniyor olsaydım mutlaka ticari kaygılarım da beni yönlendirecekti.

Bundan sonra yazmayı düşündüğünüz roman ya da romanlar konusunda ipuçları verebilir misiniz?

Bankacılık yorucu ve yoğun bir meslek... Yazmak için okumak da gerekiyor. Fakat bir tür alışkanlık da oluşuyor insanda. Akşamları eve gittiğimde, hafta sonları, tatillerde bir miktar okumak bir miktar yazmak ihtiyacı hissediyorum. Fakat bu alanda yoğunlaşmayı emeklilik sonrasına bırakmayı düşünüyorum.

Gençlere, özellikle de roman ya da başka şeyler yazmayı düşünecek olanlara tavsiyeleriniz neler?

Gençlere her fırsatta söylediğim şey; geçim kaynağınızı nasıl olsa temin edeceksiniz. Bunun ötesinde bir hedefiniz olsun. İslam dünyası yüzünü ağartacak insanları bekliyor. Bunlardan biri siz olabilirsiniz. Ülkemizde çok satan kitaplar genellikle yabancı yazarlara ait. Siz de dünyanın okuyacağı kitaplar yazın. Kısır döngüden, iç hesaplaşmalardan, basit hedeflerden sıyrılırsın artık Türkiye.

Teşekkürler.

Hüseyin Tunç Kimdir?

1968 Kastamonu doğumludur.

İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden 1989 yılında mezun olduktan sonra Müfettiş Yardımcısı olarak Töbank'ta ve 1992-1995 yılları arasında Türkiye Halk Bankası A.Ş.'de çalıştı. 1995 yılı Şubat ayında Albaraka Türk Katılım Bankası'nda çalışmaya başlayan Tunç, Müfettişlik, Birim Müdür Yardımcılığı, Şube Müdürlükleri, Genel Müdürlük'te birim yöneticilikleri ve Kalite Yönetim Sistemi Temsilciliği görevlerinde bulundu. Halen Albaraka Kurumsal Krediler Müdürü olarak görev yapmaktadır.

Bazı dergilerde makaleleri yayınlanmakta olan Tunç, Serbest Muhasebeci Mali Müşavir unvanına da sahiptir. İSMMMO, Siyasal Bilgiler Derneği ve Siyasal Vakfı Üyesidir. İngilizce bilmekte olup, evli ve iki çocuk babasıdır.

Yayınlanmış Kitapları:

- Biz Aslında Neyiz
- Katılım Bankacılığı; Felsefesi, Teorisi ve Türkiye Uygulaması

BES

Bireysel Emeklilik Sistemi

Bireysel Emeklilik Sistemi, bireylerin emeklilik dönemlerinde daha rahat yaşayabilmeleri, gelir elde ettikleri dönemdeki hayat standartlarını emeklilik dönemlerinde de koruyabilmeleri ve ihtiyaç duyacakları ek harcamalarını rahatça karşılayabilmeleri için mevcut kamu sosyal güvenlik sistemlerine tamamlayıcı olarak oluşturulmuş bir yapı içermektedir. Bireysel emeklilik sisteminde emekli olmak için katılımcının, sisteme ilk giriş tarihinden itibaren 10 yıl süreyle sistemde kalması ve 56 yaşını tamamlaması gerekir. Katılımcı isterse, emeklilik hakkını ileri bir tarihte kullanabilir.

2003 yılından günümüze çok önemli mesafeler kat eden sistem, 2012 yılının sonunda 3 milyon katılımcı ile 20 milyar TL fon büyüklüğüne ulaştı. Bankamız Bireysel Emeklilik alanında da Katılım Bankacılığı ilkele-

ri ile yönetilen fonları içeren emeklilik planlarını müşterilerine sunmaktadır. Emeklilik planlarımızda kullandığımız fon; kira sertifikaları, katılım endeksi ve katılım hesaplarını belli oranlarda içermektedir.

Geçmişte faizsiz fonların olmaması sebebiyle, ilgi duymadığımız sistem yeni oluşan faizsiz fonlar sayesinde bankamızın ilgi odağı oldu. Bu kapsamda 2011 yılının ortasında başladığımız Bireysel Emeklilik Sistemi acenteliği faaliyetlerimize, öncelikle personelimize verdiğimiz eğitimler ve sertifikasyon programları ile başladık.

29 Haziran 2012 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanarak 01 Ocak 2013 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren yeni Bireysel Emeklilik Kanunu, sisteme önemli değişiklikler getirmiştir.

Bu kapsamdaki yeni yasal düzenlemeler sayesinde Bireysel Emeklilik Sistemi, artık devlet tarafından doğ-

rudan teşvik edilen ve tüm katılımcıların bu teşviklerden daha etkin faydalanacağı bir yapıya kavuşmuştur. Sistemdeki en önemli değişiklik devlet katkısının doğrudan tüm bireysel emeklilik katılımcılarına, ödedikleri katkı payının %25'i oranında ek katkı sağlamasıdır. Geçtiğimiz dönemde vergi mükellefi kitlenin vergi indiriminden faydalanabildiği sistem, bugün 18 yaşını dolduran herkesin faydalanabileceği bir sistem olarak karşımızdadır. Devlet Katkısına yönelik yapılan iyileştirme ve sistemin şeffaf yapısı ürünün daha fazla tabana yayılmasını sağlayacaktır.

Yeni yapıda getirilen Devlet Katkısı'na, katılımcı kademe olarak hak kazanacaktır. Katılımcılardan; en az 3 yıl sistemde kalanlar devlet katkısı ve getirilerinin yüzde 15'ine, en az 6 yıl kalanlar yüzde 35'ine, en az 10 yıl kalanlar yüzde 60'ına, 10 yıl sistemde kaldıktan sonra 56 yaş koşulunu da yerine getirenler Devlet Katkısı'nın %100'üne hak kazanacaktır.

Sisteme 01 Ocak 2013 tarihinden önce dâhil olmuş katılımcılara yeni yasal düzenleme ile ayrı bir fayda daha sağlanmaktadır.

Şöyle ki; 1 Ocak 2013 tarihinden itibaren üç yıl sistemde kalmak koşuluyla üç yılın sonunda bir defaya mahsus olmak üzere, 1 Ocak 2013 tarihi itibarıyla sistemde; 3 yıldan fazla 6 yıldan az bulunan katılımcılara 1 yıl, 6 yıldan fazla 10 yıldan az bulunan katılımcılara 2 yıl, 10 yıldan fazla bulunan katılımcılara 3 yıl

Devlet Katkısı'na hak ediş süresi eklenecektir.

Yönetim gider kesintilerinde üst limitler %8'den %2'ye düşürülerek, katılımcıların yatırdığı katılım paylarının maksimum oranda yatırıma yönlendirilmesine olanak tanınmıştır.

Mevcut uygulamada emeklilik için 10 yıl katılım payı ödemek ve 56 yaşın doldurmak şartı varken, yeni uygulama katılımcının 10 yıl sistemde kalması ve 56 yaşını doldurması şartını getirmiştir.

Yeni yasal düzenlemeler katılımcıların yanı sıra işverenlere de ciddi avantajlar getirmektedir. Mevcut uygulamada işverenler, çalışanları için ödedikleri bireysel emeklilik katkı payı tutarını, aylık brüt ücretin yüzde 10'unu ve brüt asgari ücretin yıllık tutarını geçmeyecek şekilde doğrudan gider yazarak, Kurumlar Vergisi matrahından indirebilirken, yeni yasada yüzde 10'luk vergi avantajı oranı, yüzde 15'e çıkarılmaktadır.

Yeni yasal düzenleme kapsamında Sistemden ayrılma durumunda uygulanan stopaj kesintisinin, tüm birikim üzerinden yapılması uygulamasına son verilmiş, stopaj kesintisi sadece irat (gelir) üzerinden uygulanmaya başlanmıştır.

1 Ocak 2013 tarihi itibarıyla yapılan değişiklikleri, sistemin daha hızlı gelişmesini sağlayacak nitelikte olması sebebiyle önemli bir dönüm noktası olarak görmekteyiz.

*Ömer Lütfi Tama / Bireysel Pazarlama Müdürü

İstanbul'un ilk Şeb-i Arus etkinliğinin ana sponsoru ALBARAKA idi...

İstanbul, artık geleneksel hâle gelen ve Hz. Mevlana'nın Şeb-i Arus (Düğün Gecesi) olarak tanımladığı vefatının yıldönümünü büyük bir sema ayiniyle idrak etti. Bilindiği üzere tüm dünyayı sözleri ve eserleriyle etkilemiş, gönüllerin ve aşkın sultanı Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin vuslat gecesi her yıl Aralık ayında sema ayini ve dualar eşliğinde kutlanıyor. Şeb-i Arus, Mevlana Hazretleri'nin Rabb'iyile kavuştuğu büyük gün. "Ben öldükten sonra mezarımı yerlerde aramayın. Ben ariflerin gönlündeyim" diyen Hz. Mevlana'yı anmak ve anlamak adına çıkılan eşsiz bir yolculuk.

Mevlana'yı sevmek ise onu anlamaktan geçiyor. Anmanın bir vesile, anlamanın bir gaye olması gerekiyor. Şeb-i Arus, onu anlamaya çalışmak. Bunun yolu, eserlerine ve sözlerine bakmaktan geçer. Bunun için aşk lazımdır. Bu gece de Hz. Pîr'in

aşk gecesidir. Şeb-i Arus etkinlikleri de hem Hz. Mevlana'nın hem de yolun ta kendisini anlamak için bir vesiledir.

İşte bu kavrayışla, aşkın şehri, Mevlana'nın hayatının her safhasında benzetmek istediği Hz. Peygamber'in müjdesi İstanbul, ilk kez bu kadar geniş kapsamlı olarak, bu anlamlı geceye ev sahipliği yaptı.

15 Aralık gecesi T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin katkıları ve Albaraka Türk'ün ana sponsorluğunda, İstanbul semaları, Mevlana aşığı semazenlerin ayin-i şerifiyle şenlendi. İstanbul'un o eşsiz silueti Ülker Sports Arena'da, sema eden bir tennurenin eteğinde gökyüzüyle buluştu adeta.

Kenan Işık'ın takdimi ile başlayan Şeb-i Arus İstanbul etkinliği, Yücel Arzen Orkestrası eşliğinde Kenan

Işık'ın sunumuyla Mesnevi'den beyitler ve Hz. Mevlana üzerine şiir dinletisi ile devam etti.

Ardından tasavvuf musikisinin usta ismi, Hz. Mevlana yolunun bir bendesi Sami Savni Özer, Şeb-i Arus ve Mevlana üzerine tasavvuf musiki konserini gerçekleştirdi. Dinleyenleri sonsuzluk yolculuğuna hazırlayan konserin akabinde tören, Mevlevi felsefesini en güzel şekilde anlatan, gönül kafeslerinde bekleyen kuşları özgür kılacak şiirlerle Kenan Işık ve Yücel Arzen Orkestrası eşliğinde sürdü.

Gecenin finalinde ise yükselen manevi duyguları muhteşem bir döngüye dönüştürdü, gecenin ritmini ahenkli bir helezon haline getirecek olan Sema Âyin-i Şerif'i Marmara Türk Müziği Topluluğu tarafından icra edildi. Bu vesile ile aşkın şehri İstanbul'dan, Mevlana'yı bağrında taşıyan Konya'ya da bir selam gönderildi.

Kaşıgıranlıktan çiniciliğe...

Çininin de insanın da hammaddeyi topraktır!..

Günümüzde benzer usullerle üretilmiş kap kakak (evaniler) bile aynı isimle anılıyor olsa da; çini, duvarları kaplamak ve süslemek için kullanılan, alt yüzü pişmiş gözenekli çamurdan, üst yüzü sırlı, geleneksel motiflerle bezeli, pişmiş levhalara verilen isimdir.

Tarihi Selçuklu dönemine uzanan ve en parlak dönemini Osmanlı'nın yükseliş dönemlerinde yaşamış olan çini ve çinicilik üzerine, bu sanatın günümüzdeki önemli temsilcilerinden birisi olan İsmail Yiğit'le konuştuk.

Öncelikle, çini ve seramik arasındaki ayrımla başlayalım.

Çini genel olarak seramik sektörü içerisinde bir koldur. Porselen'e göre daha düşük sıcaklıkta pişen, gözenekli beyaz ak çini çamuru ile üretilir. Porselen 1.400 santigrat derecede, stoneware dediğimiz sert seramik 1.200 santigrat derecede, seramik ise onun biraz daha altındaki sıcaklıkta pişirilirken (1.150 santigrat) çini 900-950 santigrat derecede pişirilir.

Çini yüz-yüz elli yıldır kullandığımız bir kelime. Bu esas olarak Osmanlı döneminde Kaşı olarak bilinen bir sanattı ve erbabına da Kaşıgıran deniliyordu. Çini tabiri İran üzerinden bize gelmiş durumda ve sanıldığı gibi Çin'le alakalı değil.

Kaşı, duvara döşenen, mimariye bağlı kaplama malzemesidir. Biz şu anda çini dediğimizde aklımıza duvar işleri ile beraber kap kakak da geliyor. Ancak eskiden duvarla ilgili işler kaşı; kap kakak gibi işler de evani olarak biliniyordu.

Çini çamurunu bildiğimiz çamurdan ayıran özellikler nelerdir?

Geleneksel çini çamuru, kaolen, silisyum, kalsiyum gibi hammaddelerden oluşur. Şekillenmesi kuruması ve mukavemet göstermesi reçeteye katacağımız hammaddelerle doğru orantılıdır. Mesela silis oranı yükseldikçe dayanıklılığı ve renklerin canlılığı artar. Bunlar tamamen o işle uğraşan ustanın mahareti ile alakalı durumlardır.

Çamur hazırlanıp belirli bir şekil verildikten sonra, kurutulur ve ardından üzerine, yaklaşık 1 milimetre kalınlığında, biz Kütahyalı ustaların astar dediğimiz beyaz, ince bir tabaka çekilerek pişirilir. Pişirme işi bittikten sonra üzeri desen ile bezenir ve bunun da üzeri camla sırlanarak tekrar pişirilir. Buna sırlama veya sırlı pişirim de diyebiliriz. Sırlama için kullandığımız malzemenin de özel hazırlanış teknikleri vardır. Malzemeye belli oran-

Çini esas olarak sarayla bağlantılı bir sanattır.

larda kurşun, alüminyum gibi oksitler de katarak daha sağlam ve daha güzel görüntü sağlanır.

Kütahya doğumlusunuz ve M.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü mezununuz. Merakınız sebebiyle mi bu okula gittiniz, yoksa fakülteden sonra mı merak başladı?

Kütahyalı olmam hasebiyle zaten tanıdık bir saha idi. Bunun bir de akademik yönünü öğrenerek çiniciliğe başlamanın iyi olacağını düşünerek fakülteyi tercih ettim. Çocukluğumda çinileri büyüleyici bulurdum. Kütahya'da sokak aralarında bile bulunan atölyelerde toprağın şekillenişini ve topraktan "güzeller güzeli" çinilerin ortaya çıkışını izlemekten büyük bir heyecan duyduğum için de, fırsat buldukça çini ustalarını izledim. Okul dışında tornacı olan babama çiraklık yapmak zorunda olduğum için çamuru yoğurup şekillendirme sevdası üniversite yıllarına kadar, içimde büyümeye devam etti. Üniversitede ilk tercihim, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisi'nin Çini ve Seramik Bölümü oldu. Okulda iken, babamın torna atölyesinde küçük bir çini fırını yaptım ve klasik Kütahya tarzı çalışmaya başladım. Birkaç yıl sıradan işler yaptım. Sonra işi iyice öğrendiğime karar verdiğimde, kendi imzama çalışmaya başladım.

Normalden biraz uzun süren okulu 1993'te bitirdim ve Marmara Çini'nin esas faaliyetleri de 1994-95'te başlamış oldu. Genel olarak İstanbul bağlantılı çalışıyorum. İstanbul'da sık sık bir araya geldiğimiz ve çalışmalarımızı beraber yürüttüğümüz bir sanatçı grubumuz var, geleneksel el sanatlarını yaşatmaya çalışan bir grup.

Bugün öğleden sonra Libadiye'de Klasik Sanatlar Merkezinde (İKSM) Uğur Derman Hoca ve sanatçı grubumuz ile buluşup TBMM'de milletvekilleri için yapılan binalarla ilgili bir proje üzerindeki çalışmalarımızı gözden geçireceğiz. Aralarında Alparslan Babaoğlu, Hikmet Barutçugil, Taner Alakuş, Ahmet Zeki Yavaş, Bekir Salim, Semih İrteş hocanın bulunduğu 8 kişilik bir grubun başında Uğur Derman hocamız var. Meclisimizdeki bu binalara kişilik ve kimlik kazandırmak amacıyla bir araya geliyoruz.

İznik Çiniciliği ve Kütahya Çiniciliği şeklinde bir ayrım var mıdır?

İznik Çinisi ve Kütahya Çinisi şeklinde bir ayrım yapmanın doğru olmadığını düşünüyorum. Çünkü çini esas olarak saraydan çıkan, sarayla bağlantılı bir sanattır. Saray ise, İznik şehri kendisine daha yakın olduğu için siparişlerini bu şehre vemiş ve orada üretim yapılmasını sağlamıştır. İznik'e verilen siparişlerin yetişmemesi durumunda, aynı şekilde Kütahya'ya

da sipariş verilmiştir.

Yani desenler İstanbul'da, saraydaki Enderun mekteplerinde baş nakkaşlar ve nakkaşlar tarafından tasarlanıp çizilir, siparişler İznik ve Kütahya'ya verilir. Dolayısıyla Kütahya deseni, İznik deseni demek yerine saray desenleri demek daha doğru olur.

Bugün çini ağırlıklı olarak Kütahya ilinde sonra da İznik'deki atölyelerde yapılır. Bununla birlikte Konya'da ve Avanos'ta da çini üretim atölyeleri az da olsa mevcuttur. Kütahya, çini sektöründe bir marka şehir haline gelmiştir.

Osmanlı'nın duraklaması, çiniciliğin yani kaşırganlığın İznik'te zayıflamasına ve giderek yok olmasına sebep olurken, Kütahya bu işi kendi çapında yürütmüş. 1970'lere kadar ağır aksak sürdürülen bu faaliyetler, bundan sonra Kütahya merkezli bir açılım olarak karşımıza çıkıyor.

Şu an itibariyle çinicilik açısından Kütahya daha ileri bir safhada, ancak İznik'te de ciddi gelişmeler var. Çiniye yönelik ilgi arttıkça bu iki merkezde de atölyelerin ve bu işle uğraşan insanların sayısı artıyor.

İznik çiniciliğinden ve bunun tekrar ayağa kaldırılmasından bahsedince, bu konuda üstün gayretleri olan Faik

Kırımlı'yı da rahmetle anmak gerek. 80'li yıllardan başlayıp, 2011 Aralık ayında vefat edene kadar 350-400 senedir kayıp olan İznik çiniciliğini ayağa kaldırmak için uğraştı ve bunu başardı da. Faik Kırımlı İznik'te yürüttüğü çalışmaları belli ölçüde Kütahya'da da yürüttü ve bu sanatın ayağa kalkması konusunda çok ciddi emekler sarf etti.

Kütahya'nın çinicilik açısından biraz daha baskın olmasının başka bir sebebi de, bu işle alakalı malzemelerin bu ilde daha çok ve kolay bulunabilmesi. Eskiden beri devam ettirildiği için çini ile alakalı hemen her şeyi kolaylıkla bulabilmek mümkün.

Osmanlı'nın yükselme dönemlerinde zirve noktasına ulaşan çinicilikte bugün bulunduğumuz seviye nedir?

Bu göreceli bir konu. Bazı konularda mesela dekor ve desen noktasında daha iyi durumdayız. Ancak altyapı, çini çamuru, bunlara şekil verme ve uygulama konusunda henüz daha gerideyiz. Ancak bu konuda gelişmeler sürüyor ve sanırım o seviyeleri de yakalarız.

Çalışmalarınız arasında Kazakistan'da bulunan Ahmet Yesevi Türbesi de var. Onlar size nasıl ulaştılar?

Ahmet Yesevi Türbesi ile ilgili çalışma Rahmetli Turgut Özal'ın projesi idi. Bu konu 1998'de Marmara Üniversitesi'nden hocalarım olan Erdiç Bakla ve Fehmi Demirel tarafından bana aktarıldı. İki hocam da bu konuda bana yardımcı oldular, danışmanlık hizmeti verdiler. Çünkü o yıllarda ben Kütahya'da Marmara Çini'yi faaliyete yenece sokmuştum.

Kazakistan'daki çalışmalarımız buradaki hazırlıklar ve orada tatbik şeklinde sürdü. Ben buradaki çalışmaları yaparken kardeşim de Kazakistan Yesi'deki uygulamayı sürdürdü. Dış cephe ve kubbe işleri de olduğu için daha yüksek sıcaklıkta pişen ve tuğla temelli malzemeler kullanmamız gerekti. Buradan oraya yaklaşık 5 TIR malzeme

Desenler İstanbul'da, saraydaki Enderun mekteplerinde baş nakkaşlar ve nakkaşlar tarafından tasarlanıp çizilir, siparişler İznik ve Kütahya'ya verilirdi. Dolayısıyla Kütahya deseni, İznik deseni demek yerine saray desenleri demek daha doğru olur.

aktardık ve uygulama da 7 ay kadar sürdü. Kazakistan'da kubbe tuğlaları, iç cephede sütunceler, bordürler ve renkli sırlardan oluşan altın çiniler mevcuttur.

Başka yurtdışı faaliyetleriniz de var sanırım.

Dünyanın değişik ülkelerinde dekorasyon ve restorasyon çalışmalarımız oldu. Ürdün de bu ülkelerden birisidir. Ürdün'ün eski Kralı Hüseyin'in kızkardeşi Basma bin Tallal'ın sarayında yer döşemesi, duvar döşemesi, objeler ve tabaklar olarak çini kullandık, vitray kullandık, kapılarını künde kari üslubu ile yaptık. Duvarlarında kalem işi, aydınlatma birimlerinde tombak sanatını oturma gruplarında ve perdelerde Vakko'nun Osmanlı kumaşlarını kullanarak geleneksel el sanatlarının bir çoğunu icra ettik. Bahsini ettiğim sanatları okul arkadaşım Battal Etik'le birlikte yaptık.

Bu sarayla ilgili dikkat çekici bir hatıram vardır. Sarayı bitirip teslim ettikten birkaç ay sonra Prenses hanım beni arayarak, cümle kapısına koyduğumuz hatta yazılan 'Ya müfettiş'al ebvab, iftah lena hayrel bab' (Ey kapıları açan Rabbim, bize hayırlı kapılar aç) yazısının anlamını bilerek yapıp yapmadığımızı sordu, ben de gülerek bizdeki bütün sarayların kapılarında bulunan bir yazı olduğunu aktardım kendilerine.

Çinicilik günümüz itibariyle ne durumda?

Son on yıldır çiniciliğin kurumsallaşma noktasında attığı adımlara şahit oluyoruz. Eskiden çamuru şekillendirip karın tokluğuna çalışan ustalar şimdi bu işi bir sanat olarak görmeye başladılar. Dolayısıyla Kütahya'da markalar oluştu. Bu konuda rahmetli Sıtkı Usta'nın (Olçar) katkılarını unutmamak gerek. O, çiniciliğin sadece evani dediğimiz kap-kacak ve hediyelik eşyalardan ibaret olmayıp aynı zamanda ciddi bir Türk - İslam sanatı olduğu tezini sürekli olarak işledi. Bu konuda büyük başarılar imza attı. Vefatından önce UNESCO'nun yaşayan kültür değerleri listesine girmiş bir isimdi.

Mektepli değil alaylı birisi idi Sıtkı Usta. Kütahya'daki çiniciliğin kap-kacak ve hediyelik eşya ticaretini faaliyetinden bir sanat ve daha sonrasında da marka noktasına gelmesinde en büyük pay onundur demek yanlış olmaz. Onun çalışmaları sayesinde Türk-İslam sanatının bir kolu olan çinicilik dünya çapında tanınmış oldu.

Çinicilikte ağır basan husus için ticarî yönü mü, sanat yönü mü şu anda?

Herhalde ticarî yönü daha ağır basar. Bununla beraber sanat yönünde de gelişmeler devam etmektedir. Mesela Marmara Çini'nin sağladığı imkânlar olmasa benim çalışmalarımın gelişmesi pek mümkün olmazdı. Yani sanatın gelişmesi, ancak sağlanabilecek desteklerle mümkündür. Bizim çalışmalarımız da, üretmek, satmak ve

yeniden üretirken sanatın gelişmesine de katkıda bulunmak yönünde ilerliyor şimdilik. Burada bu işle uğraşanlar arasında da etkileşimler var. Birisi yeni bir şeyler yaptığında bir başkası onun üzerinden başka bir gelişmeye zemin hazırlayabiliyor.

İşin gidişatı, çok ürün yerine, sanat değeri yüksek ürünlere doğru gidiyor ve gidecek gibi.

Çini; temel olarak çamur yani topraktan üretilen bir toprak sanatı ve insanın da hammaddesi toprak olduğu için insanoğlunun çiniye karşı özel bir merakı doğal olarak söz konusudur. Çininin topraktan yapılıyor olmasının bir başka avantajı da, diğer geleneksel el sanatlarımızın çini üzerine tatbik edilebiliyor olması ile alakalı. Çini üzerine hat işleyebilirsiniz. Mesela, tezhip, minyatür işleyebilirsiniz. Bu sanatların kağıt üzerine dekorlanması yerine çini üzerine işlenmesi suretiyle kalıcılıkları da artmış olur. Çini hemen her şeyiyle tamamen bize ait, yüzde yüz Türk ürünüdür.

Burada farklılık nedir sorusu akla gelebilir. Mesela İsmail Yiğit olarak tarzım silis yüzdesi daha yüksek, yani

Çinicilik, bir yönüyle ruhla, gelenekle ilgili olsa da; bir başka yönüyle de ağırlıklı olarak maneviyatla ilgili bir sanattır.

daha sert bir malzeme kullanmam. Bu çamuru ürettiğim bir atölyem var. Dolayısıyla nitelikli çamur problemim yok. Yani formlarımı oluştururken, Osmanlı'dan ve bunun yanında Selçuklu'dan da faydalaniyorum. Bir başka önemli nokta da çalışmalarımın tamamında 'altın oran'a dikkat ediyorum olmam. Altın oran biliyorsunuz, matematik ve sanatta, bir bütünün parçaları arasında gözlemlenen, uyum açısından en yetkin boyutları verdiği var sayılan geometrik ve sayısal bir oran bağıntısıdır. Basitçe anlatmak gerekirse; 1'e 1.618 ve buna göre artan nispetlerde ölçülerin kullanılması diyebiliriz. Mesela Süleymaniye Camii'ndeki meşhur Viktorya Kandili'nin yüksekliği 48.2 santimetre, çapı da 29-30 santimetre civarındadır ve altın orana sahiptir. Süleymaniye Camii bir bütün olarak altın oran kullanılarak ve hatta bazı durumlarda bu oranın da üzerinde birtakım esaslara göre inşa edilmiştir.

Altın oranın temel özelliği bu orana uygun olarak yaptığınız her şeyin göze güzel gözükmesidir.

Bunun dışında çinide renkler de önem taşır. Bize ait olan Türk mavisi (bakıroksit), mercan kırmızısı... Bunda da porselen ve seramiğe nazaran renklerin daha canlı olduğuna şahit olunur. Altyapısındaki toprağın göze-

nekle olmasından dolayı soluk alıp vermesi ve yüzeyinin de her türlü dış etkiye kapalı olması sebebiyle asırlarca canlılığını ve ömrünü korur.

Çini atölyeleri denince aklıma genellikle gelenin gidenin çok olduğu, uzun ve tatlı sohbetlerin yapıldığı yerler geliyor, böyle midir?

Hele eski ustaların sohbetlerine doyum olmaz. Çini çamurla alakalı bir şey ve insan da çamurdan yaratılmış bir varlık. Bu sebeple belki çamurla uğraşan atölyeler fırın sıcaklığının yanında sohbet sıcaklığına da sahip.

Çinicilik, bir yönüyle ruhla, gelenekle ilgili olsa da; bir başka yönüyle de ağırlıklı olarak maneviyatla ilgili bir sanattır.

İngiltere'de seminerler verdiniz bildiğim kadarıyla. Biraz bahseder misiniz?

Daha çok İngiltere'de Oxford Üniversitesi tarafından, Art in Action ismi altında etkinlikler düzenlenir. Bu etkinlikler yaklaşık 30-35 yıldır devam eder, Dünyanın farklı ülkelerinden yaklaşık 300-350 sanatçı davet edilir, her usta kendi hünelerini sanatını orada sergiler. İhtiyaç duyulan tüm malzemeler bu organizasyon tarafından tedarik edilir.

Çiniciliğe devlet ve özel kesimin ilgisi ne durumda?

Şu durumda bir kıpırdanma olduğunu söylesek de ilgi ve destek yeterli değil. Bu sanat dalının daha da geniş-

leyebilmesi için özellikle Kültür ve Turizm Bakanlığımızın daha ciddi adımlar atması gerekir.

Son on-on beş yıl içerisinde çinicilikle alakalı bireysel merakla ilgili ciddi gelişmeler olsa da bazı endişeler de söz konusu. Kalite hususunda referans olacak bir sistem olmadığı için, alınıp satılan çinilerin ne kadar kaliteli olduğu konusu karmaşık. Ancak bu konuda da Uğur Derman hocamızın başkanlığında Klasik Sanatlar Merkezi'nde sanatçılardan oluşacak bir sertifikasyon kurulu oluşturma çalışmaları var. Geleneksel el sanatları ile ilgili ürünlerin, konularında uzman kişiler tarafından sertifikaya kavuşturulması, böylelikle ülkemizde bu konuya ilgi duyan varlıklı kişilerin rahat bir şekilde alışveriş yapabilmelerini sağlamaya yönelik bir çalışma bu. Bu açıdan belki bu yıl, Türkiye'deki geleneksel sanatlarımız açısından bir milat olacak.

Yurt dışında gerek müzelerde ve gerekse şahıslarda vaktiyle ülkemizden götürülen birçok çininin olduğu malum. Müzayedelerde alınıp satıldıklarına dair haberlerle karşılaşılıyor. Avrupalıların çiniye ilgisi var mı?

Avrupalıların çiniye ilgileri son yıllarda ziyadesiyle artmış durumda. Kapalıçarşı'da halıcılarda bulunan karşılıklı iki çini mağazamıza gelen müşterilerden bunu anlıyoruz.

2010'da Amerika'dan gelen meşhur Martha Stewart hanım mağazamıza gelip, incelemelerde bulunmuş ve bu sanata yönelik yaptığı raporlarından sonra hayranlığını ifade etmiştir. Ve Eylül 2010'da Amerika'da bir televizyon programında bu durumu gündemine taşımıştır. Yabancıların geleneksel el sanatlarımızla ilgilenmelerinin ana sebebi kültürümüzün, dilimizin ve dinimizin onlar tarafından yakından araştırılıyor olmasıdır. Çünkü yeryüzüne en son gelen din bizim dinimiz, en son gelen kitap bizim kitabımız, en son gelen peygamber bizim Peygamberimiz ve en son gelen imparatorluk bizim devletimiz. Dolayısıyla kültürümüz ve eserlerimize rağbetin sebebi yukarıda saydığımız özellikler olsa gerek. İnanıyorum ki, gelecekte çinicilik de dünya çapında tanınacak ve yayılacak. Bunun için destek ve tabii bu işi yürütenlerin gayretleri gerek. Bir de kurumsallaşma. Hattatların icazet müesseseleri var mesela. Ama çinicilik öyle değil. Usta kim, kalfa kim, çırak kim ve neye göre? Bunun bir standardı olması ve işlerin buna göre yürütülmesi lazım. O zaman devlet desteği de daha yoğun hale gelebilir.

Çinicilik mevcut durumda emekliyor mu, yoksa ayağa kalkmış diyebilir miyiz?

Bence emekleme dönemi bitti, ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Şimdilerde bu işle ilgili malzemelerin her birisi için ayrı işyerlerinin açıldığına ve dolayısıyla yoğun bir sektör oluştuğuna şahit oluyoruz.

Türkiye dışında çinicilik ne durumda?

Farklı ülkelerde sır altı tekniğiyle üretilen çiniler çoğunlukta, lakin çamur, tasarım, desen, boya ve sır kalitesi bakımından dünyanın en görkemli eserleri Türk çinileridir. Bununla birlikte komşumuz İran'da çini anlamında faaliyetler mevcuttur. Geçtiğimiz yıl Ahmedî Nejat'ın daveti üzerine İran'a gittiğimde, hazırladığım Selçuklu tarzı vazoyu kendisine takdim ederken bana dönerek Türkçe, 'Bu sizin mi bizim mi?' diye sormuştu. Ben de ona dönerek Farsça, 'Dün sizindi, bugün bizim; ama benim değil, senin değil, bizim' dediğimde, gözlerinde beliren mutluluğu unutamam. Sanatın böyle birleştirici tarafları da var işte.

Eski camilerin çoğu çinicilik açısından eşsiz örneklerle dolu. Şu anda yeni yapılan camiler açısından durum ne?

Oldukça yoğun bir ilgi var çiniye ve bu bir yönüyle iyi olsa da, bir ölçüde de fazla ilgi olması sonuç getirmiyor. Çünkü camiye komple kaplamak gibi talepler ve uygulamalar söz konusu ve bu çiniyi ucuzlatan bir olgu, dolayısıyla sanatımızı da ucuzlatıyor. Oysa eski camilere baktığınızda çininin makul ölçülerde kullanıldığını ve mübalağaya kaçılmadığını görürsünüz. Yeni yapılan camilerde bu hususa dikkat etmekte büyük faydalar var.

Çiniciliği öğrenmek isteyenler ne yapmalı?

Önce bu sanatı sevmeleri, sonra sabır gerektiğini bilmeleri ve bu konudaki yeteneklerini de test ettikten sonra bizimle irtibata geçmeleri gerekir. Bizler de insanımıza sahip çıkmalı, bildiklerimizi insanlara öğretmeliyiz ki, insanlar iş gücü sahibi olup, memleket için çalışsınlar. Biz, Kütahya'da akademik kariyeri olan ve olmayan insanlara bu sanatı ücretsiz olarak öğretmeye çalışıyoruz. Ama bu yeterli değil. Bunun yelpazesini genişletmek lâzım. Yani akademi ile alaylıyı birleştirip, tasarımlar yapmalıyız. İnşaat sektörüne, mobilya sektörüne nasıl gireceğimiz üzerine düşünmemiz ve bazı adımlar atmamız gerekiyor. Her ne kadar bu adımlar atılıyorsa da eksik veya yetersiz.

Teşekkürler.

PAD'ler: Az enerji harcıyorlar; ince, hafif ve çok maharetliler...

Bizden önceki nesiller özellikle de hesap gerektiren işlemleri kolaylaştırabilmek için derin hayaller kuruyorlardı muhakkak. Derken pratik bazı işlemler yapabilen makineler ortaya çıktı. Bunların ardından gittikçe daha sofistike işler yapabilen makinelerle tanışmaya başladı insanlık. Ve 1930'lu yıllarda, adına bilgisayar diyebileceğimiz aletlerle tanıştı bilim dünyası.

Ancak bu aletler, alabildiğine büyük, bir o kadar hantal ve tabir caizse tam manasıyla enerji yutan canavarlar gibiydiler.

1950'lerden sonra, bilgisayarlar iş aleminde kullanılmaya başlandı. Ancak yaygınlaşmalarını yani bu cihazların kişisel hale gelmesi için 1970'leri beklemek gerekti.

1970'lerde başlayan Kişisel Bilgisayarlar (PC-Personal Computer) bilgisayarların hızlanması, kapasitelerinin artması ve seri üretim dolayısıyla fiyatların da düşme-

siyle, daha fazla insan tarafından kullanılmaya başlandı. Ancak daha iyiye, daha mükemmele yönelik arayışlar bitmedi.

Daha fonksiyonel olmaları, küçülmeleri ve daha az enerji harcayabilecek bir duruma gelmeleri gerekiyordu.

PC'lerin sınırlı dünyasını biraz daha genişletmek için kullanılan çevre birimleri arasında tabletler de vardı. Bunlar bilgisayarla entegre olarak, mesela bazı grafik çizimlerin daha rahat yapılmasında kullanılıyordu.

Bilgisayarların gelişimi ve yaygınlaşmaya başlaması sürecinde, tabletler bilgisayarlarla tam entegre hale getirildi ve dizüstü bilgisayarların değişik marifetleri olan bir türü olarak yaygınlaşmaya başladı. Cihazın dışında bir tablet yerine, cihazın ekranının tablet gibi kullanılabilmesini sağlayan alet, yani 'Tablet PC' ortaya çıktı.

Bilgisayarlar çok maharetlidirler; bellekleri ve tabii ki depo imkânları da geniştir. Laptoplar taşınabilir bilgisayar olmakla beraber, masaüstü bilgisayar kadar maharetli olmadıkları gibi, pillerinin de çabuk tükenmesi gibi problemleri vardır.

Cepte taşınabilen ve basit bazı işlemler yapabilen Cep Bilgisayarı (Pocket PC) da gelişme çizgisini sürdürürken bu arayış PDA'lar şeklinde gelişti. PDA'ların cep telefonları ile etkileşimi akıllı telefonları (smartphone) sahneye çıkardı.

Smartphone ve tabletler arasındaki yakınlaşma da, -biraz da PDA'dan mülhem olarak- tabletlerin doğrudan bilgisayar özelliği taşıyan tek parça haline dönüşmesiyle sonuçlandı ve PAD'lar ortaya çıktı.

Kablolardan, klavyeden, fareden bağımsız, dokunmatik ekran üzerinde özel dijital kalem ya da parmaklarla çalıştırılan pad, özellikle büro ve ev dışı çalışmalar için ideal bir cihaz.

İşletim sistemleri bilgisayarlara göre değişik, hafızaları

tabii olarak sınırlı ve ama oldukça maharetli bu aletler, küçük, ince ve hafif oluşları ve tabii ki daha az enerjiye ihtiyaç duymaları sayesinde günlük hayatta hemen her alanda kullanım imkânı bulmaya ve tabii olarak yaygınlaşmaya başladılar.

Bilgisayarlar, laptoplar, netbooklardan sonra şimdilerde trend, tablet bilgisayar ya da daha yaygın isimleri ile PAD'lar...

Wi-Fi (kablolu iletişim) imkânına sahip olmanın yanında simkart üzerinden 3G ile de iletişim sağlayabilen PAD'lar özellikle de Apple ve Samsung gibi markaların gözde cihazları arasında. Farklı başka markalar da piyasada yer kapmak için kıyasıya yarışıyorlar.

Küçük, hafif, Wi-Fi, 3G, hatta 4G özelliğine sahip; kaliteli fotoğraf çekebilen, görüntülü görüşmeler yapılabilen, gerektiğinde değişik programlar üzerinden telefon işlevi gören, oyun oynanabilen, video seyredilip müzik dinlenebilen... ve daha birçok şeyi yapabilen aletler; PAD'lar...

Gittikçe daha çok işler yapabiliyor, daha kaliteli görüntüler sunabiliyor; ince ve hafif oldukları için her yere rahatlıkla taşınabiliyor, az enerji sarf ettikleri için de uzunca bir süre kullanılabilirler.

Bilgisayar dünyasındaki her yeni aşamanın, bir önceki buluşların sonunu getireceği yönündeki iddialar PAD'larla ilgili de gündemdedir. Bu cihazların netbook, 'e-okuyucu' ve akıllı telefonların satışlarını düşüreceği gibisinden beklenti ya da korkular söz konusudur. Ancak, PAD üreticilerinin hayali, bir gün herkesin muhakkak en az birer PAD cihazına sahip olacağı şeklindedir.

PAD'lar artık hayatımızın tam merkezine yerleşmiş durumda ve gün geçtikçe karşılaşılan yeniliklerin nereden duracağı da belirsiz.

eden bir cihaz geliştirmiş. Nihai olarak da, 1943 yılında Yves Jacques Cousteau ve Emile Cognan Açık Devre SCUBA sistemini geliştirirler.

Farklı derinliklerde olursa da, solunan havanın belli bir ölçüyle alınmasını sağlayan ve böylelikle sonu ölüme kadar gidebilen 'vurgun' riskini devre dışı bırakan regülatörü, bir arkadaşıyla birlikte Cousteau geliştirmiş ve kendi deyimiyle 'ayrı bir dünya' olan denizin dibine doğru inme yolunu insanlığa açmıştır.

ScubaDiving yapmak isteyenlerin; 14 yaşından büyük olmaları, nefes almayı becerebilmeleri ve dalış yapmaya engel sağlık sorunlarının olmaması gerekiyor. Bu eğitimi almaya karar verildiğinde, gidilecek her kurum, adaylardan sağlık raporu istiyor. Normal sağlık raporuna ek olarak adayların bir de özel olarak basınç odasına girmesi ve burada oluşturulan kuru dalış ortamında, derinlere indiğinde basınçla ilgili herhangi bir sorun yaşayıp yaşamayacağını tespit etmesi gerekiyor.

Nisan ayında başlayıp ekim ayında biten eğitimin süresi arzuya göre değişiyor. Yalnızca başlangıç aşamasını yani suyun altında birkaç metreyi hedeflemişseniz, bir haftalık eğitim kafi gelebiliyor "Discover Scuba" denilen ilk dalışa hazırlık için teorik eğitimi, sualtında ve üstünde acil ilk yardım teknikleri, malzemelerin kullanımı gibi eğitimler takip ediyor. Derken havuzda ilk dalış deneyimini yaşıyor ve yine havuzda malzeme kullanımı, dalış hazırlığı, kurtarma operasyonları gibi dersler veriliyor. Bu eğitimler bitince, deniz dalışları başlıyor. Havuzda öğrendiklerinizi burada da tekrarlıyor ve başarılı olursanız dalış yapmaya yeterli olduğunuzu gösteren bir sertifika sahibi oluyorsunuz.

Dünyada scuba eğitimi veren PADI ve CMAS adlı iki farklı ekol mevcut. Gittiğiniz okul hangi ekolde eğitim veriyorsa size onun brövesini veriyor ve bununla dünyanın herhangi bir noktasında dalış yapabiliyorsunuz.

Sırtınızda içinde soluyacağınız havayı taşıyan tüp ya da tüpler, üzerinizde balıkadam elbisesi ve daha aşağı inmenizi sağlayacak ağırlıklar birileri balık avlamak için olduğunu düşünse de esasında aşağıda gerektiğinde kullanmak üzere taşıdığınız bir bıçak, ayağınızda paletler... Dalmak için gerekenler bunlar.

Bunlara sahipseniz ve tabii ki işi de biliyorsanız, denizin derinlikleri, muhteşem güzelliklerini size açmaya hazırdır. Ancak hatırlatmak gerekir ki, bir kere o dünyaya misafir olanın, yani denizin derinliklerine inme deneyimi yaşayanın kolay kolay iflah olmadığı söyleniyor. Derin mavi deneyimi yaşayanların dediği gibi: "Dinginlik, tarifsiz renkler, tatlı bir basınç alıp götürüyor sizi ve deniz altında özgürlüğe kavuşuyorsunuz."

Konuyla ilgili bir başka önemli husus da, dalışlarınızda su altına ait bir şeyi asla karaya çıkarmamanız gerekiyor.

Ülkemizde de son zamanlarda derin mavi deneyim için cesaretini toplayanların çoğaldığı ve bununla bağlantılı olarak, Scuba Diving eğitimi veren kurumların sayısının da arttığı gözleniyor.

Dikkat edilmesi gerekenler

- Dalışı planlamak ve planlı yapmak.
- Eksiksiz ve sağlam bir ekipmanla dalmak.
- Dinlenmiş ve zinde olmak.
- Scuba dalışta asla nefes tutmamak, derin derin ve yavaş solumak.
- Çıkış hızına dikkat etmek. (Çıkışta ağızdan çıkan hava kabarcıkları referans alınıp, onlardan yavaş çıkmalı.)
- Mutlaka eşli dalmak.
- Limitleri zorlamamak.
- Bir sorun olduğunda dalışı iptal etmekten çekinmemek.
- Maske, şnorkel ve paletler.

Dalış malzemeleri nelerdir?

- Dalış elbisesi.
- Ağırlık kemeri, kurşun kütleleri: Bu malzemeler suda bataabilmek için gerekli.
- Yüzerlilik denge yelekleri: Yeleklerin içindeki hava, uçuş hissinde yakın hareket serbestliğini sağlıyor.
- Hava tüpleri.
- Regülatör: Her derinlikte tüpten eşit ve uygun basınç solumayı sağlar.
- Bıçak: Kesme, kazıma gibi işlerde kullanılır.

Annem aynamdı

Ben bir ailenin beş kızından biriyim. Şimdi ben de anne olmaya hazırlanıyorum. Geriye baktığımda annemin bize çok güzel bir ayna olduğunu görüyorum.

Annem bana çeyizimi hazırlarken "Kızım her işimizde besmele çekelim ki işimiz rast gelsin," derdi, hâlâ çekiyorum her işe başlarken. Asıl çeyizin iyi alışkanlıkların ve güzel huyun olsun fakat bunun yanında elişi yapmayı da öğreteyim sana, dikkatin gelişir. Bitir elinde başladığın her ne işin varsa, sabrın gelişir. Yanlış yapmışsan bir şeyi üşenme sök, yeniden daha iyisini yap, kendine güvenin ve titiz iş yapma becerin gelişir. Temiz giyin, temiz iş yap, çevren temiz ve düzenli olsun, temizlik anlayışın, çalışkanlığın ve çevrendekilerin itibarı gelişir. Gidicilere değil kalıcılara önem ver. Para gidici, şan şöret gidici, mevki gidici, yiye içtiklerin gidici, mevkisinden dolayı dost edindiysen onlar da gidici. Gidiciler bir vardır bir de bakmışsın ki yok oluvermiş. Bunların yanında iyi alışkanlıklar kalıcı, güzel huylar kalıcı, iyiliklerin etkisi kalıcı, kişiliğin olumlu donanımı kalıcı. Şunu unutma ki üstündeki gidince, cebindeki bitince geride kalan neyse, sen osun, ona yatırım yap.

Annem Aynamdı,

Günün birinde evlilik kapımı çaldı. Yeni bir hayatın heyecanı bir rüzgar gibi esti dünyamda. Kimıldadı her şey ve yer değiştirdi kimi alışkanlıklarım. Kimilerini de yeniden edinmem gerekecekti, anladım bunu ilk günlerde. Her ne iş yapacak olsam, evde bunu annem nasıl yapıyordu diye düşünüyorum. Elim alışmışsa bir işe, o işi kolaylıkla yapıyorum zor, gelmiyor.

Annem Aynamdı,

Babamı nasıl mutlu etmeye çalıştığını, onu memnun etmek için neler yaptığını hatırlıyorum. Koridorda yürürken koluna girdiğini, babamın yanında oturuyorsa elini tuttuğunu, yolcu ederken de içtenlikle sarıldığını ve dua ettiğini hatırlıyorum. Oysa biraz önce gizlice gözyaşlarını sildiğini görmüştüm.

Annem Aynamdı,

Babam öfkeliyken, annem onu yan odaya alır, konuşturur, rahatlatır, öyle yanıma çıkarırdı. Çocuktuk işte, her çocuk gibi hareketliydik. Ola ki babam bize tahammül edemez de bağırverir diye ortamı hazırlar, bizimle öyle karşılaştırırdı. Çocuklarının gözünde babaları zedelenmesin diye. Hep doğru anlamamız için bize anlatır anlatırdı... Eve neden yorgun ve gergin geldiğini, yeri gelip sert konuştuğunda da bununla ne demek istediğini... Bir ihtiyacımızı giderdiği zaman "Babanız, 'Hanım al bu parayı, benim tatlı yavrularımın ne eksikliği varsa gör, memnun et onları, başka sefere beraber alışveriş yaparız.' dedi" derdi. Babama şükran dolu duygular beslerdik. Sinirli anları gözümüzde büyümezdik. Şimdi düşünüyorum da yetişkin gözümüyle, belki de haberi bile yoktu babamın onun adına söylediklerinden.

Annem Aynamdı,

Babam, "İyi ki seninle evliyim, seni çok seviyorum" dediğinde gözlerinin içi mutluluktan ıslık ıslık olurdu. Annem de o zaman babamın meziyetlerini sayıp döke-rek kendisinin de ne kadar şanslı olduğunu anlatmaya çalışırdı. Bir kere bile babamı yanımda aşığlamadı. Biz kardeşler arasında tartıştığımızda "Önce iyi yönleri-nizi hatırlayın, öfkeniz geçince de o davranışı konuşun. Öfke anında birbirinize öğüt vermeyin ve uyarmayın. Kimse öfkeliyken bir şey anlamaya ve öğrenmeye müsai-it değildir." derdi.

Annem Aynamdı,

Babam bizimle birazcık bile ilgilense, annem hemen bu davranışını över ve dua ederdi. Babamın bizi daha çok kuşatmasında, inanıyorum ki bu saygı ve taktir dolu övgülerin çok payı vardı. Annem elini uzattı, babam tuttu. Annem gül tohumu ekti, birlikte demet yaptılar. İkisinin de rollerini daha iyi oynamasında annemin kat-kısı büyüktü. Babamın sert mizacı ve sevgiyi ifade ede-meyen alışkanlığı, bu nazik, kibar, saygılı ve bilgi dolu yaklaşımlarla zamanla değişerek gelişti ve taşıdığı yoğun sevgiyi bize yansıtabildi.

Annem Aynamdı,

Varlıkta da yoklukta da ne dediğini, nasıl davrandığını iyi biliyorum. Babamın elinde parası azalsa ve ruhu daralsa, onu yatıştırır, rahatlatır, bize dua ettirirdi. İsrافی önleyelim derken, "Hem tedbir hem tevekkül yavrula-rım." derdi.

Annem Aynamdı,

"Mutlu olmak çok önemli, bunun için çok şey gerekmi-yor. Nefes aldığı için, hayatta olduğun için, insan olduğun için, düşünüp konuşabildiğin için mutlu ol yavrum." derdi. Yokluğu da yaşadık ailece fakat mutlu-luk ateşi hep içimizde yandı ve mutsuzluk soğuşu bize yanaşamadı.

Annem Aynamdı,

Hep nazik oldu, bize ve herkese karşı. Bir kere bile kaba söz duymadım ağzından. Eşime sabretmem gereken durumları yaşadıkça gördüm ki, hiç de kolay değilmiş bunu başarmak. Oysa bize çok kolay ve olağan gelirdi çocukken.

Annem Aynamdı,

"İnsanların zarar görmeyecekleri şekilde konuşmak ve davranmak insanlık görevidir." derdi. Bu konuda kendi-si hep önde giderdi. Özür mü dilenecek, ilk önce o dilerdi. Teşekkür mü edilecek yine o öncülük ederdi. Hayatı ne güzel anlamışsın canım annem. Şimdi sende gördüklerim bile, yap demediğin halde zihnime yerleş-miş. Bizi kitap gibi yazmışsın ki okuyalım diye. Okuyorum ve sana hasretle, minnetle doluyorum.

Annem Aynamdı,

Hayatı okumak, şiir okumak gibi güzel gelirdi sana. Hayat, bir ahenge dönüşürdü elinde ve dilinde. En zor durum, en kötü olay bile, bir de bakmışız ki, ders alına-cak bir tiyatro şölenine dönüşüvermiş. "Bunda da var-dır bir hayır, hayrı um ki kahr kalksın." derdi.

Annem Aynamdı,

Azıcık üzgün görse bizi, hemen gül kokulu kucağı bizim hüznümüzü baharın ılık rüzgârı gibi alır dağıtırdı. Bizi konuşturur, dinler ve "Bundan sonra şöyle şöyle davra-nırsan daha iyi olabilir, yine de sen bilirsin." derdi. İpek elleri ne zaman gezinse saçlarımda, anne olmayı özler, varlığı için, ilgi ve sevgisi için şükre dalardım. Hiç mah-rum kalmadım ilgisinden ve sevgisinden. Acaba onun için mi güçlü duruşum ve mutlu büyüüşüm. Onun için mi korkuların benden korkuyor olması. Hayatı coşkuyla yaşayışım ve içindeki zorluklara karşı pes etmeyişim ondan mı acaba?

Annem Aynamdı,

"İnsan evinde mutluluğu yakalayamazsa, kapıdan çıkın-ca ona hiç yetişemez." derdi. "Mutlu olmak ve mutlu etmek aslında insanlar için çok kolay." derdi. "Önce sen mutlu ol çünkü yaşamadığını yayamazsın, tanımadığını tanıtamazsın, anlayamadığını anlatamazsın. Mutlu olursan tebessümün bol olur, daha sağlıklı yaşarsın ve doğru davranmanın zeminini yakalamış olursun. Çünkü mutluluk tepkisel davranmanın ilacıdır. Karşındakine önce sen değer ver ve saygı duy ki, onun gönül topra-ğında sevgi filizi yeşersin. O filizin bakımı, eşine bakı-mındır. Sevgiyle bakım verirsen onu beslemiş olursun, aynı zamanda sen de beslenirsin. Sen eşini düşün ki o da seni düşünsün. Sen onu baş tacı yap ki o da seni sultanı yapsın. Sen ona sabret ve onu anla ki, o da seni içi sevgiyle dolarak kuşatsın. Sen onu öne geçir ki o da senin elinden tutsun. Önce sen başla yavrum ve bunda acele et. Sen başlamazsan muhatabın başlar. İyi başlar-sa sevap fırsatını kaçırmış olursun, kötü başlarsa iyiye

yönelme fırsatını kaçırmış olursun. Sen bu konuda gönlüne baş eğdir ve kulağına fısılda ki, faziletli ve erdemli hayatın sarayına giden yollar, kimi zaman çakıl taşlarıyla, kimi zaman dikenlerle, kimi zaman da toz toprakla muhatap olmayı gerektirebilir. Yolun sonunda mutlu olmak ve gülümsemek istiyorsan, o gülümsemeyi; yani sonucu zihnine kazı ve hep o görüntü, Yaradani razı etmenin ve razı olmanın simgesi olsun. O çekip götürsün seni uçurucasına o engellerden. Aş git yavrum aş git, bir adım önde gidene yetişilmez.”

Annem Aynamdı,

Kendini korusun ki sen, sen olarak kal. Kendini koruyamayanların ne kendisine ne de başkalarına hayrı olmaz. Böyleleri yük alanlardan değil, yük olanlardan olur ve kendi işini bile başarmakta sıkıntı çeker.

Annem Aynamdı,

Bulaşıktan çıkarıp kurutunca ellerini, dinlenmek için bir koltuğa oturduğunda, hemen oracıkta bulunan kitaba yönelir, sörf yaparak sayfalarda bedeninin dinlendirirken, zihninin zenginleşmesine de katkıda bulunurdu. Kitap okuyarak dinlenirdi.

Annem Aynamdı,

Ne darıldı, ne kin tuttu. Gönlüne ağır gelenleri muhatapıyla konuştu ve affetti, hiç biriktirmedi. Anneciğim, acaba ondan mıydı kelebek gibi hafif oluşun ve çocuktan çocuğa konuşun.

Annem Aynamdı,

Canım anneciğim, hep gülümseyen yüzün gözümün önünde. Yaşlar aksa da yanaklarımdan bir iki dakika sürmüyor hüznüm, o sendeki aydınlığı yayıyorum yüzüme, ışıltını gözlerime ve meşalenı elime alıp yeniden düşünüyorum daha iyi olabilmenin yollarına. Sen ne iyi bir modelmişsin bize anneciğim. O kadar güzel şeyler keşfetmişiz ki hayata dair... Fakat daha öğreneceğim çok şeyler var. Söyle anneciğim ne olur! O kimi zaman yaşadığın hüznün, nasıl oluyor da sende eriyiveriyordu? Üzgün ve yaşlı gözlerle başını koyduğun yastıktan, sabah nasıl oluyor da hiç onları yaşamamış gibi mutlu kalkabiliyordun? O sabır, o yaklaşım biçimi, hangi imbiikten süzülüp gelen anlayışın sonunda oluyordu? Elindeki tesbih gibi çektiğin dualar hangi rüzgârla kuşatıyordu bizi? Ve sahi anneciğim, babama ne söylüyordun ki sıkıntıları eriyip gidiveriyordu? Babamın dağ gibi duruşunu nasıl destekliyordun anne? Özgül ağırlığı nasıl bu kadar yüksek olabildin anne? Galiba bunları da ben keşfetmeliyim. Sana söz anne, senin kızın olmaya çalışacağım. Hani diyordun ya “Daha iyi olmamanın mazereti yok.” Ben de mazeret tanımadan daha iyi olma yolunda, yürümekten de öte Allah’ın izniyle koşacağım anneciğim, emin ol.

Obeziteye karşı savaş ilan edildi: Günde 10 bin adım... Yürüyelim arkadaşlar!..

Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre, dünyada her yıl 3 milyona yakın insan aşırı kiloya bağlı hastalıklardan hayatını kaybediyor.

2008 yılı verileri dünyada 400 milyon obezin ve 1,4 milyar fazla kilolu insanın olduğunu ortaya koyarken, 2015'te bu rakamların artacağı ve obezlerin sayısının 700 milyon ve fazla kilolu insan sayısının da 2.3 milyar olacağı tahmin ediliyor.

Obezitenin nelere sebep olduğu konusunda, Dünya Sağlık Örgütü'nün Avrupa ile ilgili verileri ışık tutar nitelikte. DSÖ verilerine göre, fazla kiloluluk ve obezite Avrupa'daki yetişkinlerde Tip 2 Diyabetin %80'inden, iskemik kalp hastalıklarının %35'inden ve hipertansiyonun %55'inden sorumlu olup, her yıl 1 milyondan fazla insanın ölümüne neden olmaktadır.

Obezite, yakın bir zamana kadar daha çok ABD olmak üzere batı ülkelerinin bir problemi olarak biliniyordu. Ancak son yıllarda ülkemiz gündeminde de yerini almaya başladı.

T.C. Sağlık Bakanlığınca yapılan "Türkiye Beslenme ve Sağlık Araştırması 2010" ön çalışma raporuna göre Türkiye'de obezite sıklığı, erkeklerde %20,5, kadınlarda %41 olmak üzere toplamda %30,3 olarak bulunmuş. Çalışmada tespit edildiğine göre toplamda fazla kilolu olanlar %34,6, fazla kilolu ve şişman olanlar %64,9, çok şişman olanların oranı da %2,9 olarak belirtiliyor.

Yani ülkemizde de diğer dünya ülkelerinde olduğu gibi obezite görülme sıklığı gün geçtikçe artmaktadır.

Obezite, nasıl oluyor?

Anne karnında başlayıp, hayatın sona erdiği ana kadar insanoğlunun vazgeçilmez bir ihtiyacı olan beslenmenin tarifini, "insanın büyümesi, gelişmesi, sağlıklı ve üretken olarak uzun süre yaşaması için gerekli olan besin öğelerini yeterli ve dengeli miktarda alıp vücutta kullanabilmesi" olarak tarif ediyor uzmanlar.

Günlük hayatta bireylerin yaşa, cinsiyete, yaptığı işe, genetik ve fizyolojik özelliklerine ve hastalık durumuna göre değişen enerjiye ihtiyaçları var. Hayatı sağlıklı bir şekilde sürdürmek için ise, alınan ve harcanan enerjinin dengede tutulması lazım. Yani yenilen-içilen şeylerin, halk ağzıyla söylemek gerekirse 'yakılması' gerekiyor.

Günümüzde başta hayatımızı kolaylaştıran teknolojik gelişmeler olmak üzere, bizleri hareketsizliğe sevk eden başka birçok etken sebebiyle, günlük hareketlerimiz önemli ölçüde sınırlanmış olup, yiyip içtiklerimizi yakma konusunda zorluklarla karşılaşyoruz.

Günlük alınan enerjinin harcanan enerjiden fazla olması durumunda, harcanamayan enerji vücutta yağ olarak depolanıyor ve bu da obezite oluşumuna neden oluyor.

Vücuttaki yağ oranı yetişkin erkeklerde vücut ağırlığının %15-18'i, kadınlarda ise %20-25'i kadarı olduğunda bu normal kabul ediliyor. Bu oranın, erkeklerde %25'in, kadınlarda %30'un üstüne çıkması durumu ise obeziteyi oluşturuyor.

Hareketsizliğimizin yanında beslenme ürünleri konusundaki farklı gelişmeler sebebiyle oluşan sağlıksız beslenme riski de, vücutlarımızdaki yağ oranının, dolaşısıyla şişmanlığın artışı konusunda önemli bir rol oynamaktadır.

Yani obezite; besinlerle alınan enerjinin (kalori) harcanan enerjiden fazla olması ve fazla enerjinin vücutta yağ olarak depolanması sonucu ortaya çıkan, yaşam kalitesini ve süresini olumsuz yönde etkileyen bir hastalık olarak kabul edilmektedir.

Dünya Sağlık Örgütüncü de obezite; sağlığı bozacak ölçüde vücutta aşırı yağ birikmesi olarak tanımlanmıştır.

Obeziteye neden olan sebepler tam olarak açıklanamamakla birlikte, aşırı ve yanlış beslenme ve fiziksel aktivite yetersizliği obezitenin en önemli nedenleri olarak kabul edilmektedir. Bu faktörlerin yanı sıra genetik, çevresel, nörolojik, fizyolojik, biyokimyasal, sosyo-kültürel ve psikolojik pek çok faktör birbiri ile ilişkili olarak obezite oluşumuna neden olmaktadır. Tüm dünyada özellikle çocukluk çağı obezitesindeki artışın sadece genetik yapıdaki değişikliklerle açıklanamayacak derecede fazla olması nedeniyle, obezitenin oluşumunda çevresel faktörlerin rolünün ön planda olduğu kabul edilmektedir.

Fazla kilolu ya da obez miyiz?

Boyunu ölç, kilonu tart; kilonu boyunun karesine böl. Sonuç 25'ten fazla ise kilon fazla; hele 30'u geçmişse durum ciddi demek; hemen harekete geçip bir şeyler yapman gerek.

Örnekleylim: Diyelim ki, boyunuz 1,70 ve kilonuz da 72... 1,70'in karesi: 2,89. Kilomuz olan 72'yi 2,89'a böldüğümüzde 24,91 bulduğumuza göre, problem yok demektir. Ancak 1,70 boyunda olup mesela 75 kilo iseniz netice 25,95; 80 kilo iseniz 27,68 olur ki, bu dikkat etmeniz gerekiyor demektir. Hele boyunuz 1,70 iken, kilonuz mesela 86 ise netice 30,10'u buluyor ve bu da bir an evvel obezite ile mücadele saflarına katılmanız gerektiği manasına geliyor.

Biraz matematik problemi çözüyormuş hissi verse de, mesele sağlığımızla ilgili. Dünyanın özellikle gelişmiş ülkelerinde problem olan obezite tehlikesi, 'gelişmekte olan ülkeler' kategorisinde olan ülkemizin de kapısını çalmış durumda. Yani gelişme her zaman pozitif yanlarıyla değil, bazen negatif yanlarıyla da kendisini gösteriyor.

Obezite; yani aşırı şişmanlık tehlikesi, yabana atılır bir tehlike değil. Günlük hayatla ilgili çeşitli sıkıntıları yanında, hayat boyu sağlığımızı etkileyebilecek yönleri var ve bu sebeple ciddi bir mücadeleyi hak ediyor.

Obezite ile mücadele

Obezite oluşmadan korunabilmek büyük önem taşımaktadır. Çocukluk çağında önlem almaya başlamak gerekmektedir. Bu nedenle aile, okul ve çevre yeterli ve dengeli beslenme ve fiziksel aktivite konularında bilgilendirilmelidir. Yapılan çalışmalar, obezite görülme sıklığının anne sütü ile beslenen çocuklarda, anne sütü ile beslenmeyen çocuklara göre daha düşük oranlarda olduğunu, anne sütü verme süresinin, tamamlayıcı besinlerin türü, miktarı ve başlama zamanlarının obezite oluşumunu etkilediğini ortaya koymaktadır.

Obezite tedavisi, bireyin kararlılığı ve etkin olarak katılımını gerektiren, tedavisi zorunlu, uzun ve süreklilik arz eden bir süreçtir. Obezitenin oluşumunda pek çok faktörün etkili olması, bu hastalığın önlenmesi ve tedavisini son derece güç ve karmaşık hale getirmektedir. Bu nedenle obezite tedavisinde hekim, diyetisyen, psikolog ve fizyoterapistten oluşan bir ekip gerekmektedir.

Obezite tedavisinde amaç; gerçekçi bir vücut ağırlığı kaybı hedeflenerek, obeziteye ilişkin hastalık ve ölüm risklerini azaltmak, bireye yeterli ve dengeli beslenme alışkanlığı kazandırmak ve yaşam kalitesini yükseltmektir. Vücut ağırlığının 6 aylık dönemde %10 azalması, obezitenin yol açtığı sağlık sorunlarının önlenmesinde önemli yarar sağlamaktadır.

Tedavide kullanılan yöntemler; tıbbi beslenme (diyet), egzersiz, yemek yeme ve fiziksel aktivitede davranış değişikliği, ilaç tedavisi ve cerrahi tedavi olmak üzere 5 çeşittir.

Konuyla alakalı detaylı bilgiye (<http://www.beslenme.gov.tr>) internet adresinden ulaşılabilir.

T.C. Sağlık Bakanlığı'nın obezite ile mücadele için hazırladığı kamu spotu ve afişlerde öne çıkan hususlar şunlar:

- Sabah tartılıp ölçülen kilo, boyun karesine bölündüğünde çıkan sonuç 25'in üstündeyse kilo fazlanız var, 30'un üstündeyse de obezsiniz demektir, dikkat etmelisiniz.
- Kilo verebilmek için günde 10 bin adım atmalıyız.
- Vücut kitle indeksimiz yüksekse tükettiğimizden daha az kalori almamız, tıka basa yememeliyiz.
- Piyasada dolaşan bir dolu diyet ve egzersiz önerisi var. Bu diyetler konusunda dikkatli olmalıyız.
- Tam buğday unundan yapılan ekmeğe tüketmeliyiz.
- Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'ndan ruhsatlı ürünleri ilaç olarak algılamamalıyız.

Müezzinlik aşk ve muhabbet işidir!

Oğuzhan Bahtiyaroğlu

Ezan hikmetli bir şeydir. Okuyanın ihlası, samimiyeti ve Hak vergisi diğer özellikleri yerindeyse, ezan çok kalpleri yumuşatır. Esas mesele ezanı Peygamber Efendimiz'in (sav) "Erihne (bizi ferahlandır) ya Bilal!" hitabına muhatap olucasına okuyabilmektir.

Önce Eminönü Yeni Cami civarında farkına varıldı Oğuzhan Bahtiyaroğlu'nun okuduğu ezanın; kargaşanın ve telaşın en çok olduğu o bölgede, ezan vakitlerinde hayat biraz daha değişik yaşanır olmuştur. Son bir senedir Şehzadebaşı Camii'nde görev yapan Oğuzhan Bahtiyaroğlu'nun okuduğu ezan, artık o çevrede dikkatleri çekiyor; özellikle de Nihavent okuduğu İkinci ezanları sırasında. Hayatının büyük bölümünü iyi ezan okumak için eğitim almaya adanmış ve şimdilerde bu işin eğitimini de vermeye başlayan Bahtiyaroğlu ile, ezanın ve onun daha iyi okunmasının önemini ve bunun nasıl mümkün olabileceğini konuştuk.

Oğuzhan Bahtiyaroğlu'nun kim olduğunu kendisinden öğrenerek başlayalım.

Kars'ın Susuz ilçesi Kırkpınar köyünde 1974 tarihinde doğmuşum. İlkokulu köyümde bitirdikten sonra Kars'ta Kur'an Kursu'na, ardından da hafızlık eğitimine başladım. Bunun dışındaki eğitimimi, kurs ve hafızlık sürecinde de, halamın beyi olduğu için yanına sürekli uğradığım Minareci Ahmed Efendi Hazretleri ismiyle tanınan rahmetli Ahmet Yılmaz'dan tahsil ettim. Kars ve çevre-

sinde yüzden fazla cami ve minarenin inşasını yapan bu zat, tam bir mutasavvıf idi. Tasavvuf ilmi ve tekke musiki ile tanışmamı ve bu konuları öğrenmemi sağladı. Bu süreçte dışarıdan İmam-Hatip'i ve İlahiyat Açık Öğretimi tamamladım.

Küçük yaştaki bir çocuğun Saba, Rast, Hicaz gibi makamlarla tanışması ve sonra onları kavraması nasıl bir süreçte gerçekleşti?

Minareci Ahmed Efendi'nin dergâhına ülkenin dört bir tarafından sevenleri gelirdi. Bizde de babam, amcalarım, kardeşlerim ve amca çocuklarım, hepimizde Hak vergisi ses ve yetenek vardı sanki. Orada kendisi tarafından yazdırılan, (kendisinin tabiriyle ilhamı Hak'tan) ilahiler, beyitler okunurdu. Biz de başlangıçta dinleyerek sonra yavaş yavaş bazı ilahilerini okuyarak halkaya dahil olmaya başladık.

Minareci Ahmed Efendi'nin dergâh ya da tekkesine gide gele ilahiler, kasideler okuyarak makamlarla tanıştım ve sonrasında, makamları ezana ve aşr-ı şerif okumaya tatbik etmeyi öğrendim. Minareci Ahmed Efendi'den işin temelinin öğrendikten sonra, konunun teknik detaylarını da İstanbul Pertevniyal Valide Sultan Camii emekli imamla-

rından Habil Öndeş Hocaefendi'den öğrendim. Tabii bu tekniği öğrenme meselesi halen devam ediyor. Aynı zamanda konservatuar mezunu olan Hocamın korosunda, İstanbul İl Müftülüğü korosunda benzeri çalışmalarımızı beraber sürdürüyoruz. Mesela TRT1'de son yayınlanan Mevlid Kandili programında da beraberdik.

Anlaşılan önce işin temelini almış ve sonra da tekniğini öğrenmişsiniz. Hangisi daha önemli?

Ahmed Efendi'den aldıklarımızı camiye taşımak ve orada ezanın, salanın, kametin, aşırılarn, gerektiğinde mevlitlerin daha güzel okunması için kullanmak, işin manevi temeliydi herhalde. Ancak geleneksel usullerle sürdürdüğü için sanki bir eksiklik var gibiydi. Sonrasında hamdolsun Habil Öndeş Hocam'dan öğrendiklerimiz de işin teknik kısmını oluşturdu ve şimdi anlıyorum ki, teknik kısım diğer kısım ile birleşerek bir bütün oluştu. Bu iş öyle bir şey ki, tekniğini iyi bilen bir kişi eğer maneviyatı eksikse, tesir sağlayamaz. Maneviyatı yerinde olan kişi ise teknik eksiklikler sebebiyle yine arzu edileni sağlayamaz. İkisi bir araya gelirse ve kişinin ihlası da varsa, Cenab-ı Hakk'ın izniyle beklenen tesir meydana gelir.

Müezzinliğe ne zaman başladınız?

1991'de Erzurum'da hafızlık imtihanına girerek hafızlığımı ikmal ettikten sonra 1992'de müezzinlik için yazılı imtihana ve sonrasında da sözlüye girdim. 1994'ün başında Kars merkezde bulunan Şehitlik Camii'nde müezzin olarak başladım. Sonrasında askere gittim. Bitlis'in Mutki İlçesi'nin Tanrıyar Köyü'nde bir karakolda görev yaparken, hemen karşımda bulunan köyün camisinde okunan ezan dikkatimi çekti. Görevli arkadaş, guatr ameliyatı olduğu için sesi biraz garip çıkıyordu. Bir kandil akşamı, tim komutanından izin alarak yatsı ezanı okumak için camiye gittim.

Ezan okumaya başladıktan az sonra, başlangıçta boş olan caminin kapısı birbiri ardına gıcırdamaya başladı. Ezanı bitirip dışarı çıktığımda, onlarca köylünün meraklı bir şekilde beni beklemekte olduklarını gördüm. Köyün muhtarı da gelenler arasındaydı ve bana hiç unutamayacağım şu sözleri söyledi: "Hocam, hani anlatırlar ya, Türkiye'ye turist olarak gelen bir kişi okunan ezanı duyarak Müslüman olmuş. Benim durumum da öyle, ezanı duyduğum için camiye geldim.

Müezzinlik sırasında makamlar ve icra konusundaki çalışmalarınız sürüyor muydu?

Mümkün olduğunca sürdürüyordum. Tabii etrafımızda bu işin makamlarla ilgili tekniğini bilen olmadığı için iyi okuyan büyüklerimi dinler ve bu arada kendimi geliştirmek için gayret ederdim. Mesela rahmetli İsmail Biçer'in ve Abdüssamed'in aşırılarını dinler ve onlardan öğrendiklerimi kendim uygulamaya çalışırdım. Bu arada ezan konusunda da onları ve -ALLAH uzun ömürler versin- İsmail Coşar Hocaefendi'yi dinler ve taklit etmeye çalışırdım. Tabii ilk zamanlar teknik bilmediğim için nefesim yetmezdi ve zorlanırdım.

Merkezî ezan konusunda ne düşünüyorsunuz? Müezzinliğiniz sırasında bu konu gündemde miydi?

Hemen belirteyim, ben merkezî ezan konusuna karşıyım ve bu tür bir uygulamanın yanlış olduğunu düşünüyorum. Kars'ta müezzinlik yaparken imamlik imtihanlarına girmiş ve merkeze yakın beş yüz hanelik bir köye imam hatip olarak atanmıştım. O sıralarda merkezî ezan uygulandı ancak tutmadı. İstanbul'da Müftü Muavini iken Kars'a müftü olarak atanan İlyas Serenli Hocaefendi hemen konuya el atarak müezzinlerin mümkün olduğu kadar düzgün ezan okuması için, makamlar ve benzeri konularda çalışmalar başlattı. Bir musiki korosu oluşturdu ve yeteneklerin teknik diyebileceğimiz bilgilerle de donanması için elinden geleni yaptı. Bu galiba biraz da İstanbul havasını almakla alakalı bir şeydi. İstanbul'da bulunmak zaten her daim bir farklılık arz eder. Keşke diğer müftülerimiz de İlyas Serenli Hocaefendi gibi yapsalar ve imam ve müezzinlerin daha güzel ezan ve Kur'an okumalarını temin edecek faaliyetlerde bulunsalar diye düşünürüm hep.

Kars'ta müezzinlik ve sonrasında imamlik yaparken de, herhalde ezan ve Kur'an-ı Kerim okumanızla fark ediliyordunuz. Nihayet İstanbul'a gelmeye karar verdiniz, bu nasıl oldu?

İstanbul'a kendimi geliştirebilmek için ve yarışmalar vesilesiyle ara sıra gelirdim. Ancak İstanbul'un kalabalık ve zor bir şehir olduğunu düşündüğüm için buraya tayin istemek aklıma gelecek en son şeydi. Sonra her nasılsa, burada bir camiye tayin olmak için müracaat ederek imtihana girdim. Sözlü imtihanda Fatih Müftüsü İsmail İpek, Sultanahmet Camii Baş İmamı Emrullah Hatiboğlu ve Fatih Camii Baş İmam Hatibi Hafız Osman Şahin Hocaefendiler vardı. Mülakatta beni dinledikten sonra şartlarımın selatin camilerde görev yapmaya yeterli olduğunu belirterek, Eminönü Yeni Camii, Şehzadebaşı veya Beyazıt Camiilerinden birine müezzin kayyım olmak ister misin?" dediler. Önce tereddüt etsem de, neticede şeref duyarım dedim. Sonra memlekete dönüp, haber gecikince herhalde olmadı diye Van'da düzenlenen 'tashih-i huruf' kursuna katılmak için imtihana girdim. Müftülükte bu kursa gitmeye hak kazandığımı öğrendiğim sırada

telefonum çaldı. Fatih Müftüsü İsmail İpek arıyordu. İstanbul Yeni Camii'ye tayin olacağımı ancak, imtihan sırasında ezan okumamı dinleyemeyen Fatih Camii İmamı Osman Şahin Hoca'nın ezanımı dinlemek istediğini söyledi. Biraz tuhaf bir durumdu ama ne yapayım. Müftülüğün bir odasına girip telefonda Kars'tan İstanbul'a ezan okumaya başladım. 2010'da Yeni Camii'de müezzin olarak göreve başladım. Bir süre orada görev yaptıktan sonra da Şehzadebaşı Camii'ne tayin oldum ve şimdi buradayım işte.

Sabah, öğle, ikindi, akşam ve yatsı ezanları hangi makamlarda okunur ve ezanların farklı makamlarda okunmasının sebebi nedir?

Sabah ezanları genellikle Saba Makamı'ndadır. Öğle Uşşak, İkinci Rast, Akşam Segah ve Yatsı ezanları da Hicaz Makamı'nda okunur. Öğle ezanını Rast ya da Hicaz makamında okuyanlar da olabilir. Yine ecdat geleneği olarak perşembe günleri İkinci ezanının cuma gününün hatırlatılması amacıyla Nihavent Makamı'nda okunmasına dikkat edilen yerler de vardır. Nihavent, makam olarak kolay olsa da, ezana tatbik etmek oldukça zordur.

Ezanların makamla okunması... Öncelikle, bu bir gelenek meselesi. Araştırdığımızda, makamların bu şekilde kullanılmasının derin bir bilginin eseri olduğunu ve gün içerisinde hangi makamın hangi saatte okunmasının insanların o anki durumları açısından daha uygun olduğunun son derece isabetli bir şekilde tespit edildiğini anlıyoruz. Belli ki ecdat bu işi iyice araştırmış ve insanların ruh hallerindeki değişiklikleri hesap ederek, her vakitte uygun makamlarda ezan okunmasını sağlamış.

Müezzinlik, Osmanlı döneminde nasıldı acaba?

Osmanlı zamanında selatin camilerden birisinde imamlık ya da müezzinlik yapacak kimsede 52 şart aranmış. Kişinin hafızlığı, sesinin güzelliği, kabiliyeti, makam bilgisi, musiki yeteneği, kulağı, manevi terbiyesi, davranışı gibi birçok özelliğe dikkat edilmiş o zaman. Fatih Sultan Mehmed'in Fatih Camii'ne on iki müezzinin tayini için verdiği emir ilgi çekicidir: "On iki bülbül-ü cinan tayin oluna!"

Dinlediği ezanların etkisiyle araştırmaya başlayıp Müslüman olan çok sayıda turist olduğu rivayet edilir. Bunu neye bağlayabiliriz?

Bizim oralarda anlatılan bir hikâye vardır. Eskiden şimdiki Ani Harabelerinin olduğu bölgede yaşayan Hıristiyan din adamlarından birisinin kızı, karşı köyde okunan ezanın etkisiyle Müslüman olmaya karar vermiş. Durumun farkına varan babası, ne yapmışsa kızını vazgeçirememiş. Bir gün kızını yanına alarak şehre götürmüştü. Kenar mahallelerden birisinden geçerken ezan okunuyormuş, kız sormuş, 'Baba bu ses nedir?' diye; babası da 'Müslümanların ezanı' demiş. Orada okunan ezanı dinleyen kızın dinini değiştirmekten vazgeçtiği ve bu

sebeple babasının o ezanı okuyan müezzine hediye götürdüğü söylenir.

Bunlar kulaktan kulağa gelen hikâyeler. Ama ezan hikmetli bir şeydir. Okuyanın ihlası, samimiyeti ve Hak vergisi diğer özellikleri yerindeyse, ezan çok kalpleri yumuşatır.

Dinin özü bence ezandır. Cenab-ı Hakk insanlara din olarak İslam'ı seçmiştir ve dinin davetiyesi de ezandır. İmam camiye gelen insanlara hitap ederken, müezzinler bütün kainata seslenir, bütün insanları canlı cansız her şeyi çağırırlar. Bir turist ezanı duyduğunda ağlayabiliyor hatta Müslüman olabiliyorsa, bu ezanın bereketi ileldir.

Türkiye'de camilerde okunan ezanların tam da olması gerektiği şekilde olduğunu söyleyemeyiz. Bu ezanların arzu edildiği şekilde okunmasını sağlayabilmek mümkün müdür?

Tabii ki mümkün. Öncelikle şunu söylemek gerekir ki, kötü ses yoktur, eğitimsiz ses vardır. Diyanet İşleri Başkanlığı camilerimizde okunan ezanların hepsinin de mümkün olduğu kadar güzel olabilmesi için Türkiye sathında sürekli olarak faaliyetlerde bulunuyor. Bununla alakalı çalışmaların daha da artırılması ve belli birtakım esaslara bağlanması ile süreç belki daha da hızlandırılabilir. Mesela her ilimizden, maksada uygun oldukları uzmanlarca tespit edilecek liyakatli birer kişiye, bu işin erbabı olan kişiler tarafından altı ay ya da bir yıl eğitim verilir. Bu kişiler hem konuyu hem de bunu öğretmeyi öğrenmiş olarak illerine dağılır ve oralarda öğretmeye başlayabilirlerse, zannediyorum bu iş daha kısa sürede hal yoluna girebilir.

Müezzinlik yanında başka nelerle uğraşıyorsunuz ve bunların arasında ezanı güzel okumayı öğretmek gibi bir faaliyet var mı?

Öncelikli işim Şehzadebaşı Camii'nde müezzinlik. Ezan'ı Allah'ın bir emaneti olarak değerlendiriyor ve bu işi görev olmaktan çok severek, isteyerek yapmak gerektiğine inanıyor ve öyle yapmaya çalışıyorum. Camiye gelerek ders almak isteyen İmam ve müezzin adayları oluyor ve elden geldiği kadar onlara da yardımcı olmaya çalışıyorum. Bu tür ders almaya gelenler genellikle hemen Nihavent ezanı öğrenmek derdindeler ama onlara minarenin temelden yapılmaya başlandığını ve Nihavent ezanı 25 yıldan sonra okumaya başladığımı anlatıyorum.

İstanbul İmam-Hatip Lisesi'ne ve İsmailağa Kur'an Kursu'na ders vermeye de gidiyorum. Bu arada koro çalışmalarımız var. Akşamları özel yabancı dil kurslarına katılıyorum ve kendimi geliştirmeyi de sürdürüyorum. Gittiğim derslerde talebelere mümkün olduğu kadar işin ruhunu ve tabii tekniğini de öğretmeye çalışıyorum.

Öğretme işi nasıl oluyor?

Önce makamları, mesela Saba Makamı'nı meşk usulü ile geçeriz. Yani bu makamda ilahiler okunur ve öğrenecek kişinin kulağının bu makamı tanınması ve makamla dolması sağlanır. Ondan sonra bu makama uygun olarak ezan çalışmaları yapılır, ardından aşır okumaya tatbiki sağlanır. Burada makamları uygularken, teganniye kaçmadan tecvid kurallarına uygun davranmaya azami şekilde dikkat etmek gerekir. Yani makam yapayım derken teganni yapılmasın, kural dışına çıkılırsa bu olmaz.

Öğrenen kişi okuyuşta mesela Sabah Namazı sonrası aşır-ı şerif okurken Saba Makamı ile başlayıp arada Acem Aşiran'a geçip, sonra tekrar Saba'da karar kılabilir. Bu zamanla ve tabii çalışarak oluşabilecek bir şeydir.

Camilerde bu husus genellikle koordinelidir. İmam ve Müezzin kendi aralarında bir uyumla bu işi götürürler. Mesela öğle namazı sırasında müezzin ezanı Uşşak Makamı'nda okumuştur, kameti de aynı şekilde getirir ve imam de tekbir alırken ve selam verirken aynı şekilde devam ederse, bir bütünlük hasıl olur.

Peki ama Allah vergisi dediğimiz, sesi güzel okumaya müsait olmayan insanlar söz konusu olursa durum ne olur?

Buradaki esas mesele ezanı Peygamber Efendimiz'in (sav) "Erihne ya Bilal!" (bizi ferahlat) hitabına muhatap olmasına okumaktır ve ezan zaten kendisi çok güzeldir. Ses güzelliği yoksa, yetenek yoksa o arkadaşın başka meziyeti illaki vardır, onu ön planda tutsun. Ama illa ezan okumak zorundaysa, bu kişinin düz bir şekilde ezan okuması sağlanabilir ve o zaman bütün Türkiye'de dinlediğimiz ezanlar güzelleşir. Hocam Habil Öndeş bize böyle tembihler: "Kişinin yeteneği ve sesi müsaitse ona istediğinizi yükleyin, ama sesi ve yeteneği yoksa ona düz okumayı öğretin." der. Düz okumaya örnek olarak mesela Akşam ezanını gösterebiliriz. Sesi ve yeteneği müsait olmayan bir kişi, Rast veya Saba Makamı'nı düz olarak okur ve nağme yapmaya çalışmazsa, ezanla ilgili sıkıntı olmaz.

Zaten Kur'an-ı Kerim okurken uyulması gereken tecvid kurallarına dikkat edildiği zaman kendiliğinden güzel bir okuyuş ortaya çıkar.

Şunu da vurgulamak gerek ki, müezzinleri seçerken mümkün olduğu kadar bu işi yapmaya uygun vasıfları olan kişileri seçmek gerek. Benim şahsî kanaatim ise, beş temel esasa dikkat edilmesi yönünde. Müezzin olmaya niyetlenen kişinin öncelikle ihlas ve itikadı sağlam olmalı. Allah vergisi sesi, kulağı ve yeteneğinin yanında müzik kulağı iyi olacak ve son olarak da işini yaparken mutlaka kaliteli cihazlar kullanılmalı. Ama işin özü "İlahi, ente maksudu ve rızaike matlub" olmalı, yoksa gerisi boş. Bize veren Allah (c.c.), okutturan Allah, sevip sevdiren de Allah (c.c.). Biz emanetçiyiz, emanetin sahibi O'dur. Rabbim bizleri yolundan ayırmasın.

Amin, teşekkürler.

İnsanın Sırrı

Dr. Kemal Tekden
Hayat Yayınları

Yazarının tıp mensubu olmasına ve bilimsel pek çok çalışma içermesine rağmen bu kitap, akademik bir çalışma iddiasında değildir. Bununla birlikte maksat bu konuda bir tartışma başlatmak ve mütevazı bir yol açmaktır. "İnsanın Sırrı", bilimsel gerçeklere dayanmakla birlikte, dinî bilgilerle mezc edilmiş bir anlatım sergilemektedir. Hatta bu anlatımı insanlık tecrübesinin ortak değerleri kabul ettiğimiz bilge insanlara ait hikmetli sözlerle zenginleştirme çabası içine girmiştir.

Eşim Aşkım Olsun

Sema Maraşlı
Hayat Yayınları

Ne güzel demiş Sâdi:

"Cennet sevmeyi bilenlerindir."

Seviyorum diyen çok da sevmeyi bilen o kadar az ki. Sevdiğini, kendi canı istediği gibi değil, onun hoşlandığı gibi sevenler, sevgi bahçesinin, gülü bülbülü olabilirler.

Çocuğumla Her Güne Bir Dua

Semine & Senai Demirci
Çilek Kitaplar

Her çocuk kabul edilmiş bir duadır.

Odadan gelen fısıltılara kulak kabarttı. Yatmak üzere olan kızının sesini duyabiliyordu. Anlam veremediği sözler fısıldıyordu. Kapıyı yavaşça araladı.

Minik kız ellerini açmış dua ediyordu. Yavaşça yanına vardı. Saçlarını okşadı. "Bu nasıl bir dua?" diye sordu. "Ben de böyle dua etmek istiyorum." Küçük kız cevap verdi: "Ben harfleri söylüyorum. Allah harfleri bir araya getirip benim için dua yapacak."

Anelik Sanatı
Pedagog Adem Güneş
Nesil Yayınları

Günümüzde anne olmak da, çocuk olmak da çok zor... Anneliği zor görüp, türlü bahanelerle çocuk sahibi olmayan, anneliği erteleyenlerin sayısı her geçen gün artıyor. Çocuk eğitimi üzerine yüzlerce kitabın yazıldığı, televizyon ve radyo programlarının hazırlandığı, uzmanlarınca seminer, konferans ve eğitimlerin verildiği, üstelik anneliği kolaylaştıran teknolojik imkân ve kolaylıkların peş peşe sunulduğu günümüz şartlarında annelik niye zor?

Evvel ve Âhir
Süleyman Çelik
Birnokta Kitaplığı

Genelde sanat, özelde şiir, insanı gaflete düşmekten alıkoyan, anlamlı, güzel bir uğraştır. Sanat, insanı kokuşmaktan, çürümekten, dejenere olmaktan uzak tutar. Şiirin hamuru hüznün, iskeleti yalnızlıktır. Şiir görülmeyeni göstermek, hissedilmeyeni hissettirmek için var. Varlığın, mutlak hakikatin ve cemalin farkına varmak için kelimelerin ifade imkânlarının bittiği yerde şiir başlıyor. Süleyman Çelik'in tüm şiirlerinin okuyucuya bir güldeste gibi sunulduğu Evvel ve Âhir adlı kitabında bu minval üzere yazılmış şiirlerini bulacaksınız.

Eğlenceli & Şaşırtan Deneyler
Ayşe Devrim Kuralay
Çilek Kitaplar

Yeni dünyalara açılmak için...

Anne - baba, öğretmen ve öğrenci hep birlikte, son derece eğlenceli ve şaşırtıcı deneylerle yeni dünyalara açılıp keşfe çıkmak; çocukların hayret duygularını, düşünce güçlerini, görüp anlama meraklarını, araştırıp inceleme ve hayal kurup tasarlama becerilerini geliştirmek; onlara bilimi ve hayatı sevdirmek...

Yaptığım tüm işlerin ortak noktası, anlatmak!..

Tarık TUFAN

"G

ece yarısında bir stüdyoya kapanıp hiç görmediğin insanlarla bir derdi, yarayı; hayatında yer tutan, uykusuz bırakan bir meseleyi konuşmak... Konuştukça yaraların kabuklarını söküp tekrar tekrar kanatmak... Sabahın ilk anları yaklaşırken anlatmaktan yorgun düşmek... Aslına bakarsanız yaptığım tüm işlerin ortak noktası bu; anlatmak."

"Biz aynı mahallenin çocuklarıyız. Dışarıdan bakıldığında fark edilemeyen bir akrabalık bu. Birbirimizi yüzümüzden, yaralarımızdan, kelimelerimizden, susmalarımızdan tanıyoruz. O şarkıyı, o filmi, o roman kahramanını seviyoruz. Bizi derinlerde bir dert aynı sokağa sürüklüyor."

"Hadi birlikte inşirah okuyalım...
Allah kalbimizi genişletir...
Merak etme; hiç bir tahayyül,
mukadder olanı değiştirmeye yetmez...
Kalbini ferah tut.
Dua edelim.
Şurada güneşe ne kaldı..."

Tarık Tufan

Radyocu, televizyoncu, yazar ve senarist Tarık Tufan... Ayrıca bir de öğretmenlik var. Tarık Tufan aslında bunların hangisi... ya da hepsi birden mi?

İlk göz ağrım radyoculuk. Radyoculuğu çok severek yaptım. Belki de fitratıma en uygun olanı. Gece yarısında bir stüdyoya kapanıp hiç görmediğin insanlarla bir derdi, yarayı, hayatında yer tutan, uykusuz bırakan bir meseleyi konuşmak... Konuştukça yaraların kabuklarını söküp tekrar tekrar kanatmak... Sabahın ilk anları yaklaşırken anlatmaktan yorgun düşmek... Aslına bakarsanız yaptığım tüm işlerin ortak noktası bu; anlatmak. Radyoda, sinemada, televizyonda anlatmak. Dolayısıyla hiç farklı bir şey yapmıyorum. Anlatıyorum. Benim için anlatmaya değer şeyleri anlatıyorum.

İzleyenlerinizden aldığınız tepkiler nasıl, hangi yönünüzü daha çok önemsediklerini düşünüyorsunuz?

Sanki bir akrabalık duygusu geliyor aramızda. Bir çeşit ruh akrabalığı. Biz aynı mahallenin çocuklarıyız. Dışarıdan bakıldığında fark edilemeyen bir akrabalık bu. Birbirimizi yüzümüzden, yaralarımızdan, kelimelerimizden, susmalarımızdan tanıyoruz. O şarkıyı, o filmi, o roman kahramanını seviyoruz. Derinlerdeki bir dert, bizi aynı sokağa sürüklüyor. Aldığım tepkiler de bu yönde; tanışıklık duygusu.

Her birisi kendi çapında önemli işlerden bahsediyorsak, şunu da sorabiliriz: Aslında tek bir sahayla uğraşmanız gerekse ve bunlardan her birinin imkânları da tatminkâr olsaydı; tercihiniz hangisi lehinde olabilirdi?

Bir tercih yapmak zor. Sanırım yazmakla sinema arasında kalakalırdım böyle anlarda. Yazmayı da sinemayı da çok seviyorum.

Meksika Sınırı'ndan sonra, Kafa Dengi ile televizyon programcılığınız devam ediyor. Programcılık açısından baktığımızda, ikisi arasındaki farklar neler? Ve radyo mu, televizyon mu?

Hep radyo. Ama biliyorum, o günler bir daha geri gelmez. Bazen oturup "Bir radyo programı yapsam nasıl olur acaba?" diye kendi kendime düşünüyorum. Sonra vazgeçiyorum. Sanırım korkuyorum. Çünkü eski günleri ararken bir daha geri gelmeyeceği gerçeğiyle yüzleşmek istemiyorum. Radyoculuk iyi duygularıma karşılık geliyor. Televizyon demek makyaj demek, kostüm demek, dekor demek, şu demek bu demek.

Kraliçe'nin Pireleri, Kekeme Çocuklar Korosu, Hayal Meyal, Bir Adam Girdi Şehre Koşarak, Ve Sen Kuş Olur Gidersin... Kitaplarınız bunlar. Hayatın tam içinden oldukları için, zevkle okunan ama hangi türe dâhil oldukları konusunda kolayca karar verilemeyen eserler. Bundan sonrası için plan ne, böyle mi gidecek yoksa değişik türleri deneme niyeti var mı?

Bunu ben de düşünüyorum zaman zaman. Ne yazıyorum ben? Nasıl yazıyorum? Genel olarak öyküler yazıyorum. Bir de fragmanter bir tarzda olayları, durumları, detayları yazıyorum. "Bir Adam Girdi Şehre Koşarak" böyle bir kitap mesela. Böyle yazmayı da seviyorum.

Bir röportajınızda, 'Kitaplarımda ben de aceleci bir durum seziyorum. Galiba kırk yaşına gelinceye kadar

bu aceleci durum devam edecek.' demişsiniz. 40 yaş geldi çattı galiba. Acelecilik devam ediyor mu?

Henüz bu aceleciliğimi atamadım. 40 yaşından bir mucize bekliyorum. Hayatıma ayetlerin inzal olmasını umuyorum. İmanımı tazelemek istiyorum. Yeniden iman etmek istiyorum. Bunun bir dua olarak makbul olmasını arzu ediyorum.

40 yaş demişken, gençlerin yoğun olarak ve ilgiyle takip ettiği bir isme gençlikle alakalı soru sormamak olmaz; gençleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce ümit veren bir gençlik yetişiyor mu?

Bence ümit hep var. Allah'a inandığımız kadar sahih bir duygu. Öyle kalabalık bir gençlik geliyor filan diye söylemiyorum. Ama sahici yaralarına sahip çıkan ve bunu bilgiyle, estetik bir anlatıyla ortaya koyan arkadaşlar var.

Uzak İhtimal filmini gerçekleştiren ekibin önemli isimlerinden birisiydiniz. Geriye baktığınızda, durumu nasıl yorumluyorsunuz: 'İnandık, yola çıktık ve beklediğimiz gibi oldu' mu, yoksa 'umduğumuzun ötesinde bir başarı yakaladık' şeklinde mi?

O filme emek veren birçok kişinin ilk işiydi. Samimi bir çabayla ortaya çıktı ve yetenekli arkadaşlar olduğu için de başarılı oldu. Elbette bu kadar ödül almasını beklemiyorduk. Bu da Allah'ın lütfu diyelim. Bir yandan da zor bir şey. İlk filmi iyi olanların ikinci, üçüncü filmde başı derde girebilir.

Türkiye'de film işine soyunmak, bu ülkeye özel sebeplerle zor bir iş. Bu açıdan, Uzak İhtimal bundan sonrası için ne gibi mesajlar vermiş oldu?

Uzak İhtimal filminin birkaç yönden mesajını okuyabiliriz. Birincisi bizden sonra bizim mahalledeki genç arka-

daşların sinemaya olan ilgilerini pekiştiren bir iş oldu. Yani işte "Bu adamlar yaptılar biz neden iyi şeyler için çabalamayalım?" gibi bir düşünce doğmuş olabilir. Bir film, bir şeyleri sömürmeden de derdini anlatabilir; gayet yalın, sade, basit bir anlatımla derdinizi söyleyebiliyorsunuz.

Uzak İhtimal'den sonra yeni bir filmle uğraştığınızı duyuyorduk, film hangi aşamada?

Film bitti. Yozgat Blues. Mahmut Fazıl Coşkun yönetti filmi. İstanbul Film Festivali'nde yarışmaya seçildi. İnşallah iyi bir film olmuştur. Hep birlikte göreceğiz.

Uzak İhtimal, şaşırtıcı ve hakikaten uzakmış gibi gözükken bir ihtimali işliyordu. Yeni film de aynı şekilde şaşırtacak mı?

Biz şaşırtalım diye bir şey yapmadık. Ama seyircinin nasıl tepki vereceği bilinmez. Yozgat Blues'da benim çok sevdiğim kahramanlar oldu. Birbirinden çok farklı karakterler. Yine çok büyük cümleler kurmuyoruz filmde. Yine küçük insanların öyküleri var. Az cümleyle, kısa anlatılmış kocaman duygular var. Biz izlerken içimizde büyüdükçe büyüyor. Ruh akrabamız olan arkadaşlar filmin her karesinde bunu anlayacaklar. Bir radyocu karakter var mesela. Ben öyle adamları çok tanırım. Bizim içimizden. Yavuz diye bir karakter var. Zamanın dışında kalmış bir karakter. Öyle karakterleri anlatmayı da çok seviyorum. Galiba şimdiden heyecanlandım.

Tarık Tufan

5 Haziran 1973 İstanbul doğumlu. Kabataş Erkek Lisesi ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nü bitirdi. Marmara Üniversitesi Ortadoğu ve İslam Ülkeleri Enstitüsü Sosyoloji Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamladı. Çeşitli gazete ve dergilerde yazıları yayınlanmakta ve bazı televizyon kanallarında edebiyat-sohbet türünde programların yapımcı ve sunuculuğunu yapmaktadır. Yayımlanmış beş adet kitabının yanı sıra 'Uzak İhtimal' ve 'Yozgat Blues' filmlerinin de senaristlerindedir.

Kitapları:

Bir Adam Girdi Şehre Koşarak, Profil Yayınları (2011),
Hayal Meyal, Profil Yayınları (2011),
Kekeme Çocuklar Korosu, Profil Yayınları (2011),
Kraliçenin Pireleri, Profil Yayınları (2011),
Ve Sen Kuş Olur Gidersin, Profil Yayınları (2012).

Kosova; zannedildiğinden daha yakın bir ülke...

Uzak zannedilen ama sanıldığından daha yakın olan ülkelerden birisi de Kosova'dır bizler için. İstanbul'dan bineceğiniz bir THY uçağı ile 1,5 saat sonra ulaşım vizesiz girebileceğiniz ve hemen her yerinde adeta evinizdeymiş gibi hissedebileceğiniz bir ülke olması dolayısıyla da, kelimenin tam manasıyla 'yakın' bir ülkedir Kosova... Bağımsızlığını 17 Şubat 2008'de ilan etmiş olduğu için, dünyanın en yeni devletlerinden birisidir aynı zamanda.

1997'de başlayan ve birçok sivilin ölümüne sebep olan Sırp saldırıları sonrasında 1999'da NATO'nun müdahalesi ile Sırbistan'dan kopan ve bağımsızlığını ilan ettiği 17 şubat 2008'e kadar Birleşmiş Milletler idaresinde kalan Kosova, bu tarihten itibaren Avrupa Birliği'nin gözetimine geçti. 10 Eylül 2012 tarihinde de, gözetimli bağımsızlık hâli sona erip tam bağımsız bir ülke hâline geldi.

Çeşitli sebeplerle kendisini tanımayan ülkeler bulunsa da, Kosova yüz civarında ülke tarafından tanınmış durumdadır ve bu durum sürekli gelişme göstermektedir.

Topraklarının büyük bir kısmı dağlık araziden oluşan Kosova'nın Makedonya sınırı boyunca Şar Dağları uzanır. Güneybatısında Arnavutluk Alpleri, kuzeyinde ise Kopaonik Dağları bulunan Kosova'da dağların ortak özelliği çok yüksek ve dik yamaçlara sahip olmalarıdır. 2.656 metre ile Ceraviça Zirvesi ülkenin en yüksek nok-

tası. Karasal bir iklimle sahip olan Kosova'da kış ayları soğuk ve kar yağışlı, yaz ayları ise sıcak ve kurak geçer. Sırbistan, Makedonya, Arnavutluk ve Karadağ arasında yaklaşık 11.000 kilometrekarelik bir alanda kurulu olup, 2 milyon civarında bir nüfusa sahip olan ülkenin görülmesi gereken başlıca yerlerini başkent Priştine, Prizren, Yakova, Gilan, Ferizovik, Mitroviça ve Pec (İpek) olarak sıralayabiliriz...

Kosova genelinde bağımsızlık sürecine destek oldukları için özellikle de ABD ve AB ülkelerine yönelik sevgi tezahürleri, hemen her yerde kendini belli eden bir husus. Meydan, cadde ve sokak isimleri, işyerleri ve değişik yerlere asılan bayraklar, ABD ve AB'ye yönelik bu tavrın en açık göstergeleri. Bu sevgi tezahürlerinin en önde gelen siması ise eski ABD Başkanı Bill Clinton.

Yugoslavya döneminde zihinlere kazınmaya çalışılmış olan olumsuz Osmanlı imajı kısmen devam ediyor olsa da, Kosova'nın hemen tamamında Türkiye'ye yönelik sevgi düzeyi oldukça yüksek. Bunda, özellikle son yıllarda artan ilişkiler ve geliş gidişlerle, insanların birbirlerini tanımlarının büyük payı var.

Ülkenin toparlanması sürecinde Türkiye'nin devlet kurumları ve sivil toplum kuruluşları aracılığıyla sağladığı ve halen devam eden katkıları, bütün Kosovalılar nezdinde büyük öneme sahip. Ülkemizden Kosova'ya gidip gelenlerin sayısının gittikçe artması da, aynı değerlere sahip olduğunun anlaşılmasını sağlıyor.

Prizren

Türkiye'den gidecek olanlar açısından, Kosova esas olarak Prizren'dir... Beraber yaşanan yaklaşık 500 yılın ardından ayrıldığımız bu coğrafyada, neredeyse Türkiye'deki birçok şehir kadar bizden bir şehirdir, Şar Dağları'nın eteğindeki Prizren.

Arnavutlar, Türkler, Boşnaklar, Rumlar ve Katolik Arnavutlar'ın (Fanda) birlikte yaşadığı ve merkezinde 174 bin nüfus barındıran şehrin en önemli özelliklerinden birisi, günlük hayatta ağırlıklı olarak Türkçe'nin kullanılıyor oluşu.

Kosova genelinde Türklerin oranının yüzde 1, Prizren'de ise yüzde 15 civarında olduğu tahmin ediliyor. Prizren Türkçe'nin yoğun kullanıldığı bir şehir iken diğer şehirlerde de Türkçe konuşan çok kişi var.

Eskilerde Pür Zerrin, Pür zen, Zerin isimleriyle de anılan Prizren 1455'de Fatih Sultan Mehmed tarafından fethedilmiş. 31 Ekim 1912'ye kadar Osmanlı idaresinde kalan şehre, ilk olarak hakim bir tepenin üzerinde bulunan Prizren Kalesi'nden bakmak gerek. Doğu Roma devrinden kalan ve Osmanlılar tarafından da kullanıldığı bilinen Prizren Kalesi'nden baktığınızda Bistrica Nehri (Akdere) etrafına kurulmuş olan şehri bütün özellikleri ile görebilmeniz mümkün.

Sinan Paşa Camii, Gazi Mehmet Paşa (Bayraklı) Camii, Suzi Çelebi Camii, Katip Sinan Camii, Kukli Mehmed Bey Camii gibi, Osmanlı'dan günümüze

yadigâr olarak kalan 20 caminin yanında tekkelere, hamamlara, taş köprülere ve saat kulesi gibi eserlere ev sahipliği yapmakta Prizren. Şehirde yaşayanların sahip oldukları ev ve işyerlerinin çoğu da aslında tarihî birer eser hüviyetinde.

Prizren merkezinde eskisi ve yenisi ile birlikte 78 cami bulunurken, köy ve kasabalarıyla birlikte bu sayı 166'yı buluyor. Yeri gelmişken belirtelim: Kosova genelinde eskisi ve yenileri ile 787 cami var.

Yakın zamanlara kadar çoğu bakımsız olan eserlerin onarılması ve yeniden hayata kazandırılmasında TİKA'nın (Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı) büyük katkıları mevcut.

Prizren'de dikkat çekici bir başka şey de, sadece 30 metre aralıklarla Sinan Paşa Camii, Sırp Ortodoks kilisesi ve Katolik kilisesinin yan yana bulunması.

Şadırvan Meydanı şehrin adeta kalbi mesabesinde.

Sinan Paşa Camii'nin hemen yakınındaki meydan lokanta, cafe (çaytore) ve alışveriş yerleri ile dolu ve özellikle de geceleri çok hareketli.

Kosova'nın diğer şehirlerinde bir miktar hissedilebilecek olan yabancılik hissi, Prizren için kesinlikle söz konusu bile değil. İnsanların çoğunluğunun Türkçe konuşuyor olmasının yanında, şehirdeki hemen her şeyin alıştığımız gibi oluşu, bu rahatlığın sebeplerinden başlıcası herhalde.

Prizren, sadece görülüp geçilmesi değil, biraz kalıp yaşanılması gereken bir şehir. Tarihî ya da yeni camilerinde namaz kılip cemaatten insanlarla musafahada bulunmak; lokantalarında karın doyurup 'çaytore'lerde çay ya da makaito içmek, alışveriş ettiğiniz dükkân sahipleri ile uzun sohbetlerde bulunmak, Halveti, Melami ya da Kadiri Tekkesi'ne uğrayıp asırlar öncesini hatırlatan havalarını teneffüs etmek...

Vaktiniz olur ve yolların sarplığı da sizi ürkütmezse, Şar Dağları'na doğru yapılacak bir yolculuk, Kosova'ya gelmiş olmanın önemli yönlerinden birisidir. Prevala'da bulunan Yetimler Kalesi'ne (Kulla e Jetimit) doğru yola çıkarsanız, yol üzerindeki Boşnak köylerini görebilir ve vardığınızda da Hacı Kemal'in yemekleri ile karnınızı doyurabilir ve bu arada Erdogan Pasha Tatlısı'nı da tadabilirsiniz...

Mamuşa

Prizren'e 15 km. mesafede bulunan ve nüfusunun yüzde 98'ini Türklerin oluşturduğu Mamuşa kasabası da tarihi camileri, çeşmeleri, saat kulesi, han ve hamamıyla tıpkı Anadolu'nun herhangi bir köyesi. Kosova'ya 1750 yılında Anadolu'dan gelen işçilerin kurduğu kasabada Türkiye Türkçesi konuşuluyor ve hemen her evde Türk bayrağı bulunuyor. Buranın en büyük özelliği ise

1999'da başlayan savaş sırasında Sırp saldırısından kaçan Arnavutlara kucak açması. Kosova'daki savaş sırasında 5 bin nüfuslu kentin, 45 bin Arnavut'u aylarca evlerinde misafir ederek koruduğu, Sırp'ların Türkiye'nin tepkisinden çekinerek bu Türk kasabasına saldırmadığı biliniyor.

Priştine

Kosova'nın başkenti Priştine, aynı zamanda en kalabalık şehri. 600 bin civarında nüfusu bulunan şehir, özellikle 1999'daki iç savaş sırasında karşı karşıya kaldığı yıkımın yaralarını sarmaya çalışıyor hâlâ. Şehrin hemen her tarafında yeni yapılan binalara rastlamak mümkün.

Priştine, Arnavutça'da kelime anlamı olarak 'bozuk mevsim' manasına geliyor. Hava sıcaklığının gün içerisinde sık sık değişikliğe uğraması sebebiyle, şehre bu isim layık görülmüş.

Osmanlı döneminden kalma camiler, hamamlar, saat kuleleri ve köprüler bulunan Priştine’de en dikkat çeken eserlerden birisi Murat Hüdavendigar Camii.

Temeli 1389’da Yıldırım Bayezit tarafından atılan camiin inşaatını II. Murat başlatmış ancak bitirilmesi Fatih Sultan Mehmet’e nasip olmuş.

Fatih Sultan Mehmet Han Camii (1461) ve Yaşar Paşa Camii (1834) de diğer önemli eserlerden.

I. ve II. Kosova Savaşları’na mekân olmuş olan Priştine Ovası, Priştine’nin hemen yakınlarında. 1839’daki I. Kosova Savaşı’nda şehid olan I. Murat Hüdavendigar’ın türbesi bu ovada bulunuyor. Bilindiği gibi, savaşta hayatını kaybeden ilk ve tek Osmanlı sultanı olan I. Murat Hüdavendigar, Sırbistan Prensiği ve Bosna Krallığı askerlerinden oluşan 200 bin kişilik Haçlı ordusunu mağlup ettikten sonra, bir Sırp tarafından şehit edilmiş ve iç organları burada defnedilmişti.

Sultan Murat Türbesi’nin hemen yakınlarında, Sultan’ı şehit eden Miloş Obiliç adına Yugoslavya döneminde yapılmış oldukça büyük bir anıt bulunuyor.

İpek (Pec)

Kosova’nın İpek şehri İstiklal Marşı’nın şairi Mehmet Akif Ersoy’un babasının doğduğu yer. İstanbul Fatih

Medresesi müderrislerinden Tahir Efendi, daha sonra İstanbul'a yerleşmiş. O yıllarda Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde yer alan Arnavutluk kenti İpek, Balkan Savaşı'ndan sonra Sırbistan sınırları içinde kaldı.

İpek, 1219 yılında Sırp Ortodoks Kilisesi'nin patrikhanesinin kurulduğu yer olması bakımından Sırp tarihinde özel bir önem taşır.

100 bin civarında nüfusa sahip İpek'teki başlıca Osmanlı eserleri olan Çarşı Camii (1471), Defterdar Camii (1570), Hamam Camii (1587), Kurşunlu Camii (1577) ile birlikte yaklaşık 30 cami, 1 medrese ve 1 hamam 1999 yılındaki iç savaş sırasında Sırp tarafından yıkılmış.

Kosova Tarihi

Kosova, I. Murat zamanında 1389 I. Kosova Savaşı'ndan sonra Osmanlı Devleti topraklarına katıldı. 5 asırdan fazla Osmanlı idaresinde kalan bölge, 1912'de I. Balkan Savaşı sırasında Sırbistan'ın eline geçti.

30 Mayıs 1913 Londra Antlaşması ile Kosova Vilayeti, Sırbistan Krallığı'na bırakıldı. Kısa bir zaman sonra bölge, yeni kurulan Yugoslavya Krallığı'nın (ilk adıyla Sırp-Hırvat-Sloven Krallığı) sınırları içinde yer aldı.

Sırp, Hırvat ve Sloven Krallığı'nın kısa hükümlerinden sonra II. Dünya Savaşı sırasında İtalya'nın Almanya'ya teslim olması üzerine Tito tarafından kurulan meclisçe 1945 yılında Yugoslavya ilan edildi ve monarşi yıkıldı. Bu olaydan sonra Kosova; Yugoslavya'ya bağlı bir eyalet statüsüne geçti.

SSCB'nin çöküşü ile dağılmaya başlayan ülkeler arasında Yugoslavya da katıldı ve 1992 yılında özerk bölgelerinin bağımsızlığını ilan etmesi ile dağılmaya başladı. Hırvatistan, Bosna Hersek, Slovenya, Makedonya bağımsızlığını ilan etti. Bosna Hersek'in Yugoslavya'dan bağımsızlığını kazanması sırasında yaşanan savaş ve Sırp katliamları, sürecin en büyük olaylarındandı. Sırp baskısı ve askeri müdahaleleri sebebiyle bu süreçte bağımsızlığına kavuşamayan Kosova'ya giren Sırp ordusu (1995) birçok sivilin ölümüne sebep oldu. 1999 yılında duruma müdahale eden NATO, Kosova'yı Sırbistan idaresinden kopardı.

1999'dan itibaren BM idaresine giren ve 17 Şubat 2008'de tek taraflı olarak bağımsızlığını ilan ettikten sonra AB gözetimine giren Kosova, 10 Eylül 2012 tarihinde tam bağımsız hale geldi. Türkiye, ABD ve AB ülkelerinin tamamı dahil yüze yakın ülke tarafından resmen tanınan Kosova'nın tanınması süreci devam etmekte ve Kosova'yı tanıyan ülkelerin sayısı gün gittikçe artmaktadır.

